

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 15. prosince 2021
(OR. en)**

**2016/0131 (COD)
LEX 2134**

**PE-CONS 61/1/21
REV 1**

**ASILE 46
CODEC 1034**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O ZŘÍZENÍ AGENTURY EVROPSKÉ UNIE PRO OTÁZKY AZYLU
A O ZRUŠENÍ NAŘÍZENÍ (EU) Č. 439/2010**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/...

ze dne 15. prosince 2021

**o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu
a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 1 a 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem¹,

¹ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. listopadu 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. prosince 2021.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem politiky Unie v oblasti azylu je vytvořit a zřídit společný evropský azylový systém, který je v souladu s hodnotami a humanitárními tradicemi Unie a který se řídí zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti.
- (2) Společná azylová politika založená na úplném a inkluzivním uplatňování Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 je nedílnou součástí cíle Unie, kterým je postupně vytvořit prostor svobody, bezpečnosti a práva otevřený státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti hledajícím v Unii mezinárodní ochranu.
- (3) Společný evropský azylový systém je založen na společných minimálních normách pro řízení o mezinárodní ochraně, uznávání a ochranu poskytované na úrovni Unie a pro podmínky přijímání a zavádí systém pro určení členského státu odpovědného za posuzování žádostí o mezinárodní ochranu. Bez ohledu na pokrok, jehož bylo v oblasti společného evropského azylového systému dosaženo, přetrvávají stále mezi členskými státy významné rozdíly, pokud jde o poskytování mezinárodní ochrany a formu této mezinárodní ochrany. Tyto rozdíly by měly být řešeny zajištěním většího sbližování při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu a zaručením jednotné úrovně uplatňování práva Unie, založené na přísných normách ochrany, v celé Unii.

- (4) Ve svém sdělení ze dne 6. dubna 2016 nazvaném „Zlepšit společný evropský azylový systém a zdokonalit zákonné možnosti“ stanovila Komise prioritní oblasti pro strukturální zlepšení společného evropského azylového systému, a to vytvoření udržitelného a spravedlivého systému pro určení členského státu odpovědného za žadatele o azyl, posílení systému Eurodac, dosažení většího sblížení v azylovém systému Unie, předcházení druhotnému pohybu v rámci Unie a vytvoření nového mandátu Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO). Uvedené sdělení je v souladu s výzvou Evropské rady ze dne 18. února 2016, která vybízí k dosažení pokroku v oblasti reformy stávajícího rámce Unie s cílem zajistit humánní, spravedlivou a účinnou azylovou politiku. Uvedené sdělení také navrhuje další postup v souladu s holistickým přístupem k migraci, který stanovil Evropský parlament ve své zprávě z vlastního podnětu ze dne 12. dubna 2016 nazvané „Situace ve Středomoří a nutnost uceleného přístupu EU k migraci“.

- (5) EASO byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010¹ a ujal se svých povinností dne 1. února 2011. EASO posiluje praktickou spolupráci mezi členskými státy v otázkách azylu a poskytuje členským státům pomoc při plnění jejich závazků v rámci společného evropského azylového systému. EASO rovněž poskytuje podporu členským státům, jejichž azylové a přijímací systémy jsou vystaveny mimořádnému tlaku. Jeho úlohu a funkci je však třeba dále posílit, aby nejen podporoval praktickou spolupráci mezi členskými státy, ale aby rovněž posiloval azylové a přijímací systémy členských států a přispíval k zajištění jejich účinného fungování.
- (6) S ohledem na strukturální nedostatky společného evropského azylového systému, které se dostaly do popředí v důsledku rozsáhlého a nekontrolovaného příchodu migrantů a žadatelů o azyl do Unie, a na potřebu účinné, vysoké a jednotné úrovně uplatňování práva Unie v oblasti azylu v členských státech je nezbytné zlepšit provádění a fungování společného evropského azylového systému navázáním na práci EASO a dalším rozvojem tohoto systému, tak aby z něj vznikla plnohodnotná agentura. Tato agentura by se měla stát střediskem odbornosti pro azylové otázky.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11).

Měla by usnadňovat a zlepšovat fungování společného evropského azylového systému prostřednictvím koordinace a posilování praktické spolupráce a výměny informací v otázkách azylu mezi členskými státy a prosazování unijního a mezinárodního práva v oblasti azylu a provozních norem s cílem zajistit vysoký stupeň jednotnosti zakládající se na přísných normách ochrany, pokud se jedná o řízení o mezinárodní ochraně, podmínky přijímání a posouzení potřeb ochrany v celé Unii, a to prostřednictvím umožnění skutečné a praktické solidarity mezi členskými státy s cílem pomáhat obecně dotčeným členským státům a konkrétně žadatelům o mezinárodní ochranu, a to v souladu s článkem 80 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), který stanoví, že příslušné akty Unie mají stanovit vhodná opatření, která zajistí účinnost zásady solidarity, a také s cílem udržitelným způsobem uplatňovat unijní pravidla pro určení členského státu, který je příslušný pro posuzování žádostí o mezinárodní ochranu, a s cílem umožnit sbližování při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu v celé Unii díky monitorování operativního a technického uplatňování společného evropského azylového systému, díky podpoře členských států při znovusídlování a při provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013¹ a díky poskytování operativní a technické pomoci členským státům v oblasti řízení jejich azylových a přijímacích systémů, a to zejména těm členským státům, jejichž systémy jsou vystaveny nepřiměřenému tlaku.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 31).

- (7) Úkoly EASO by měly být rozšířeny a, aby se tyto změny zohlednily, EASO by měl být nahrazen agenturou nazvanou Agentura Evropské unie pro otázky azylu (dále jen „agentura“), a to s plnou návazností všech jejích činností a postupů.
- (8) Pro zaručení její nezávislosti a její schopnosti plnit řádně své povinnosti by agentura měla mít k dispozici dostatečné finanční prostředky a lidské zdroje, včetně dostatečného počtu svých vlastních zaměstnanců, kteří by byli součástí azylových podpůrných týmů a týmů odborníků pro monitorovací mechanismus podle tohoto nařízení.
- (9) Agentura by měla úzce spolupracovat s Komisí a s vnitrostátními orgány příslušnými pro oblast azylu a přistěhovalectví a s jinými příslušnými službami a využívat kapacity a odborné znalosti těchto orgánů a služeb. Členské státy by měly s agenturou spolupracovat, aby bylo zajištěno, že bude schopna provádět svůj mandát. V tomto ohledu je pro účely tohoto nařízení důležité, aby agentura a členské státy jednaly v dobré víře a aby si včas vyměňovaly přesné informace. Jakékoliv poskytování statistických údajů má splňovat technické a metodické specifikace stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

- (10) Agentura by měla shromažďovat a analyzovat informace o situaci v oblasti azylu v Unii a ve třetích zemích, pokud by to mohlo mít dopad na Unii. Uvedené shromažďování a analýza informací by měly agentuře umožnit poskytovat členským státům aktuální informace včetně informací o migračních a uprchlických tocích a odhalovat případná rizika pro azylové a přijímací systémy členských států. Za tímto účelem by agentura měla úzce spolupracovat s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896¹.
- (11) V databázích by neměly být ukládány a na internetových portálech vytvořených agenturou a zabývajících se právním vývojem v oblasti azylu, včetně příslušné judikatury, by neměly být zveřejňovány žádné osobní údaje, pokud tyto údaje nebyly získány z veřejně dostupných zdrojů.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

- (12) Agentura by měla mít možnost vysílat do členských států styčné úředníky, kteří by podporovali spolupráci a fungovali jako prostředníci mezi agenturou a vnitrostátními orgány příslušnými pro oblast azylu a přistěhovalectví, jakož i jinými příslušnými službami. Styční úředníci by měli usnadňovat komunikaci mezi dotčeným členským státem a agenturou a sdílet s ním relevantní informace, kterými agentura disponuje. Měli by podporovat shromažďování informací a přispívat k prosazování uplatňování a provádění práva Unie v oblasti azylu, a to i s ohledem na dodržování základních práv. Styční úředníci by měli pravidelně podávat zprávy o situaci v oblasti azylu v členských státech výkonnému řediteli agentury a k těmto zprávám by mělo být přihlíženo pro účely monitorovacího mechanismu podle tohoto nařízení. Pokud by tyto zprávy vyvolávaly obavy v souvislosti s jedním či více hledisky relevantními pro dotčený členský stát, výkonný ředitel by o tom měl tento členský stát bezodkladně informovat.
- (13) Agentura by měla členským státům poskytovat nezbytnou podporu při plnění jejich úkolů a povinností podle nařízení (EU) č. 604/2013.
- (14) Pokud jde o znovusídlování, měla by být agentura schopna poskytnout členským státům na jejich žádost nezbytnou podporu. Za tímto účelem by agentura měla rozvíjet a nabízet odborné znalosti týkající se znovusídlování s cílem podporovat opatření související se znovusídlováním přijatá členskými státy.

- (15) Agentura by měla členským státům pomáhat s odbornou přípravou odborníků ze všech vnitrostátních správních orgánů a soudů, jakož i vnitrostátních orgánů příslušných pro oblast azylu, a to i prostřednictvím vypracování evropských osnov v oblasti azylu. Členské státy by měly na základě evropských osnov v oblasti azylu vyvinout vhodnou odbornou přípravu, jejímž cílem by bylo prosazování osvědčených postupů a společných norem při provádění práva Unie v oblasti azylu. V tomto ohledu by členské státy měly do své odborné přípravy zahrnout základní části evropských osnov v oblasti azylu. Je důležité, aby se tyto základní části týkaly otázek spojených s určováním toho, zda žadatelé splňují podmínky pro poskytnutí mezinárodní ochrany, s technikami vedení rozhovorů a s vyhodnocováním důkazů. Kromě toho by agentura měla ověřit a v nutných případech zajistit, aby všichni odborníci, kteří se účastní azylových podpůrných týmů nebo kteří tvoří součást rezervní skupiny pro otázky azylu zřízené podle tohoto nařízení (dále jen „rezervní skupina pro otázky azylu“), absolvovali nezbytnou odbornou přípravu před tím, než se zúčastní operativních činností, jež agentura organizuje.
- (16) Agentura by měla zajistit strukturovanější, modernější a efektivnější zpracovávání informací o příslušných třetích zemích na úrovni Unie. Agentura by měla shromažďovat relevantní informace a vypracovávat zprávy poskytující informace o jednotlivých zemích. Za tímto účelem by agentura měla zřídit a spravovat evropské síť informací o třetích zemích, aby zamezila zdvojování a vytvářela součinnost s vnitrostátními zprávami. Je nezbytné, aby se informace o třetích zemích mimo jiné týkaly politické, náboženské a bezpečnostní situace a případů porušování lidských práv, včetně mučení a špatného zacházení, v dané třetí zemi.

- (17) Aby agentura podporovala sbližování, pokud jde o posuzování žádostí o mezinárodní ochranu a druh poskytnuté ochrany, měla by spolu s členskými státy vypracovat společnou analýzu situace v konkrétních zemích původu (dále jen „společná analýza“) a pokyny. Společná analýza by měla sestávat z posouzení situace v příslušných zemích původu založeného na informacích o dotčené zemi původu. Pokyny by měly vycházet z výkladu dané společné analýzy vypracované agenturou a členskými státy. Agentura by při práci na společné analýze a pokynech měla zohlednit nejnovější pokyny vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ke způsobilosti pro účely posuzování potřeb mezinárodní ochrany žadatelů o azyl z konkrétních zemí původu a měla by být oprávněna přihlížet i k jiným relevantním zdrojům. Aniž jsou dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o rozhodování o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu, měly by členské státy při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu od žadatelů pocházejících ze třetích zemí, pro které byly v souladu s tímto nařízením vypracovány společná analýza a pokyny, k příslušné analýze a pokynům a přihlížet.

- (18) Agentura by měla být nápomocna Komisi a měla by být schopna pomáhat členským státům poskytováním informací a analýz o třetích zemích, pokud jde o pojem bezpečné země původu a pojem bezpečné třetí země. Při poskytování těchto informací a analýz by agentura měla podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě v souladu s tímto nařízením.
- (19) Aby byl zajištěn vysoký stupeň jednotnosti založený na přísných normách ochrany, pokud jde o řízení o mezinárodní ochraně, podmínky přijímání a posuzování potřeb ochrany v celé Unii, měla by agentura organizovat a koordinovat činnosti prosazující správné a účinné provádění práva Unie v oblasti azylu prostřednictvím nezávazných nástrojů. Za tímto účelem by agentura měla vypracovávat provozní normy, ukazatele a pokyny v otázkách azylu. Agentura by také měla umožňovat a prosazovat výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy.

- (20) Agentura by měla v úzké spolupráci s Komisí, a aniž by byla dotčena odpovědnost Komise jako strážkyně Smluv, monitorovat operativní a technické uplatňování společného evropského azylového systému s cílem předcházet případným nedostatkům v azylových a přijímacích systémech členských států nebo tyto nedostatky odhalovat a posuzovat schopnost a připravenost daných systémů řídit situace spojené s nepřiměřeným tlakem za účelem posílení jejich účinnosti (dále jen „monitorovací mechanismus“). Monitorovací mechanismus by měl být komplexní a mělo by být možné jej založit na informacích poskytnutých dotčeným členským státem, na analýze informací o situaci v oblasti azylu vypracované agenturou, na návštěvách na místě, včetně návštěv ohlášených s krátkým časovým předstihem, a na výběru případů a informacích poskytovaných mezivládními organizacemi nebo subjekty, zejména UNHCR, a jinými relevantními organizacemi na základě jejich odborných znalostí. Výkoný ředitel by měl dotčenému členskému státu umožnit, aby se vyjádřil k návrhu zjištění vyplývajících z monitorování prováděného v rámci monitorovacího mechanismu a poté k návrhu doporučení. Výkoný ředitel by měl vypracovat návrhy doporučení po konzultaci s Komisí. Po zohlednění připomínek dotčeného členského státu by měl výkoný ředitel správní radě předat zjištění příslušného monitorování a návrhy doporučení, ve kterých stanoví opatření, jež má dotčený členský stát přijmout, a to případně i s pomocí agentury, k řešení případných nedostatků či otázek spojených s kapacitou a připraveností.

Návrhy doporučení by měly stanovit lhůty, do kterých by měla být tato opatření přijata. Správní rada by měla tato doporučení přijmout. Dotčený členský stát by měl mít při provádění doporučení možnost požádat o pomoc agenturu a může žádat o zvláštní finanční podporu z příslušných finančních nástrojů Unie.

- (21) Monitorování by mělo probíhat v úzké spolupráci s dotčeným členským státem, a to případně i v souvislosti s návštěvami na místě a výběrem případů. Je vhodné, aby výběr případů sestával z výběru pozitivních a negativních rozhodnutí, která pokrývají konkrétní časové období a jsou relevantní pro ten aspekt společného evropského azylového systému, který je právě monitorován. Je vhodné založit výběr případů na objektivních údajích, jako je míra uznávání. Výběrem případů nejsou dotčeny pravomoci členských států rozhodovat o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu a výběr má probíhat způsobem, který plně dodržuje zásadu důvěrnosti.
- (22) Aby se monitorování zaměřilo na konkrétní prvky společného evropského azylového systému, měla by mít agentura možnost monitorovat jeho tematické nebo specifické aspekty. Pokud agentura zahájí monitorování tematických nebo specifických aspektů společného evropského azylového systému, měla by zajistit, aby se uvedené tematické nebo specifické monitorování vztahovalo na všechny členské státy. Aby se však předešlo zdvojení činnosti agentury, nebylo by vhodné podrobit členský stát monitorování tematických nebo specifických aspektů společného evropského azylového systému v roce, v jehož průběhu je monitorováno operativní a technické uplatňování všech aspektů společného evropského azylového systému dotčeného členského státu.

- (23) Pokud dotčený členský stát nepřijme opatření nezbytná pro provedení doporučení přijatých správní radou ve stanovené lhůtě, a tudíž neřeší zjištěné nedostatky svého azylového a přijímacího systému nebo jakékoli otázky spojené s kapacitou a připraveností, jež mají závažné důsledky pro fungování společného evropského azylového systému, měla by Komise na základě vlastního posouzení přijmout doporučení určená pro daný členský stát vymezující opatření potřebná k nápravě situace, v nutných případech zahrnující konkrétní opatření, jež má agentura přijmout na podporu tohoto členského státu. Komise by měla mít možnost organizovat návštěvy na místě v dotčeném členském státě, aby ověřila provádění doporučení. Komise by ve svém posouzení měla zvážit závažnost zjištěných nedostatků, pokud jde o jejich důsledky pro fungování společného evropského azylového systému. Pokud členský stát nesplní příslušná doporučení ve lhůtě v nich stanovené, měla by být Komise oprávněna předložit návrh prováděcího aktu Rady, ve kterém určí opatření, jež má agentura na podporu tohoto členského státu přijmout, a na jehož základě bude daný členský stát povinen s agenturou při provádění těchto opatření spolupracovat.
- (24) Při zřizování týmů odborníků pro provádění monitorování by agentura měla přizvat pozorovatele z UNHCR. Absence tohoto pozorovatele však týmům v plnění jejich úkolů nebrání.

- (25) Aby agentura usnadnila a zlepšila řádné fungování společného evropského azylového systému a pomohla členským státům při plnění jejich závazků v rámci společného evropského azylového systému, měla by členským státům poskytovat operativní a technickou pomoc, zejména v případě, že jejich azylové a přijímací systémy jsou vystaveny nepřiměřenému tlaku. Agentura by tuto pomoc měla poskytovat na základě operačního plánu a v podobě vyslání azylových podpůrných týmů. Azylové podpůrné týmy by se měly skládat z odborníků z řad vlastních zaměstnanců agentury, odborníků z členských států nebo odborníků vyslaných členskými státy do agentury nebo jiných odborníků, které agentura nezaměstnává, ale kteří prokázali příslušné znalosti a zkušenosti v souladu s operativními potřebami. Je důležité, aby agentura využívala dodatečné odborníky, které nezaměstnává, pouze v případě, že nemůže jinak zajistit řádný a včasný výkon svých úkolů z důvodu nedostatku odborníků z členských států nebo vlastních zaměstnanců.
- (26) Azylové podpůrné týmy by měly podporovat členské státy pomocí operativních a technických opatření, včetně poskytování odborných znalostí týkajících se zjišťování totožnosti a registrace státních příslušníků třetích zemí, tlumočnických služeb a informací o zemích původu a o zpracovávání a správě azylových spisů, poskytování pomoci vnitrostátním orgánům příslušným pro posuzování žádostí o mezinárodní ochranu a poskytování pomoci při relokační nebo přemísťování žadatelů o mezinárodní ochranu nebo příjemců této ochrany. Pravidla týkající se azylových podpůrných týmů by se měla řídit tímto nařízením, aby bylo zajištěno, že azylové podpůrné týmy mohou být vyslány účinně.

- (27) Odborníci, kteří se podílí na azylových podpůrných týmech, by měli s ohledem na své zapojení do operativní činnosti absolvovat nezbytnou odbornou přípravu týkající se úkolů a funkcí, jež mají plnit. Agentura by měla v nutných případech těmto odborníkům poskytnout – ať už předem, nebo až při jejich vyslání – odbornou přípravu zaměřenou na operativní a technickou pomoc poskytovanou v dotčeném členském státě (dále jen „hostitelský členský stát“). Je důležité, aby odborníci, kteří se podílí na azylových podpůrných týmech, jež mají být zapojeny do usnadnění posuzování žádostí o mezinárodní ochranu, prokázali odpovídající praxi v délce nejméně jednoho roku.
- (28) Za účelem zajištění dostupnosti odborníků pro azylové podpůrné týmy a toho, aby mohli být tito odborníci podle potřeby okamžitě vysláni, by měla být zřízena rezervní skupina pro otázky azylu. Rezervní skupina pro otázky azylu by měla představovat rezervu odborníků z členských států v počtu nejméně 500 osob.
- (29) Pokud jsou azylové a přijímací systémy některého členského státu vystaveny nepřiměřenému tlaku, měla by být agentura schopna poskytovat na žádost tohoto členského státu nebo z vlastního podnětu se souhlasem daného členského státu tomuto státu pomoc prostřednictvím komplexního souboru opatření, včetně vyslání odborníků z rezervní skupiny pro otázky azylu.

- (30) Za účelem řešení situace, kdy se azylový nebo přijímací systém členského státu stane neúčinným do té míry, že to má závažné důsledky pro fungování společného evropského azylového systému, a je vystaven nepřiměřenému tlaku, který na něj klade výjimečně velké a neodkladné nároky, a kdy dotčený členský stát nepřijímá dostatečná opatření, aby tento tlak řešil, včetně situací, kdy nepožádá o operativní a technickou pomoc nebo nesouhlasí s nabídkou takové pomoci z podnětu agentury, nebo kdy dotčený členský stát nedodržuje doporučení Komise učiněná v návaznosti na monitorování, by Komise měla mít možnost navrhnout Radě prováděcí akt, ve kterém určí opatření, jež má agentura přijmout, a na základě kterého bude členský stát povinen s agenturou při provádění těchto opatření spolupracovat. Pravomoci k přijetí takového prováděcího aktu by měly být svěřeny Radě kvůli potenciálně politicky citlivé povaze opatření, o nichž má být rozhodnuto, a případnému dopadu, který by tato opatření mohla mít na úkoly vnitrostátních orgánů. Agentura by na základě prováděcího aktu Rady měla být schopna zasáhnout na podporu členského státu, jehož azylový nebo přijímací systém se stal neúčinným do té míry, že to má závažné důsledky pro fungování společného evropského azylového systému. Tímto zásahem ze strany agentury není dotčeno žádné řízení o nesplnění povinnosti zahájené Komisí.

- (31) Aby agentura zajistila, že azylové podpůrné týmy, včetně odborníků, kteří byli vysláni z rezervní skupiny pro otázky azylu, budou schopny účinně plnit své úkoly pomocí nezbytných prostředků, měla by být schopna nabývat nebo si najímat technické vybavení. Tím by však neměla být dotčena povinnost hostitelských členských států poskytovat agentuře zařízení a vybavení nezbytné k tomu, aby mohla poskytovat požadovanou operativní a technickou pomoc. Před nabytím nebo nájmem jakéhokoliv vybavení by agentura měla provést důkladnou analýzu potřeb, nákladů a přínosů.
- (32) V případě členských států, jejichž vnitrostátní azylové a přijímací systémy jsou vystaveny specifickému a nepřiměřenému tlaku především z důvodu jejich zeměpisné polohy či demografické situace, by agentura měla podporovat solidární opatření v rámci Unie a plnit své úkoly a povinnosti týkající se relokační nebo přemísťování žadatelů o mezinárodní ochranu nebo osob požívajících mezinárodní ochrany v rámci Unie a současně zajistit, aby nebyly azylové a přijímací systémy zneužívány.

- (33) Pokud členský stát čelí v konkrétních oblastech vnějších hranic, které se označují jako hotspoty, zvláštním a nepřiměřeným migračním výzvám, měl by mít možnost požádat agenturu o operativní a technickou pomoc. V takových případech se může členský stát spolehnout na zvýšenou operativní a technickou posilu ze strany podpůrných týmů pro řízení migrace, které se skládají z týmů odborníků vyslaných z členských států prostřednictvím agentury, Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a Agentury Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794¹ a dalších příslušných institucí a jiných subjektů Unie, jakož i odborníků z řad zaměstnanců agentury a Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, za účelem vypořádání se s těmito výzvami. Je vhodné, aby agentura byla nápomocna Komisi při koordinaci těchto různých institucí a jiných subjektů na místě.
- (34) V konkrétních hotspotech členské státy spolupracují za koordinace Komise s příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie. Instituce a jiné subjekty Unie musí jednat v mezích svých mandátů a pravomocí. Komise má ve spolupráci s příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie zajistit, aby byly činnosti v hotspotech v souladu s příslušným právem Unie.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (35) Agentura by měla za účelem plnění svého poslání a v míře nutné pro plnění svých úkolů spolupracovat s institucemi a jinými subjekty Unie, zejména s institucemi a jinými subjekty Unie působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, v záležitostech, na které se vztahuje toto nařízení, a to v rámci pracovních ujednání uzavřených v souladu s právem a politikou Unie. Tato pracovní ujednání by měla být předem schválena Komisí.
- (36) Je důležité, aby agentura spolupracovala s Evropskou migrační sítí, zřízenou rozhodnutím Rady 2008/381/ES¹, s cílem zajistit součinnost a zamezit zdvojování činností.
- (37) Agentura by měla spolupracovat s mezinárodními organizacemi, zejména s UNHCR, v záležitostech, na které se vztahuje toto nařízení, v rámci pracovních ujednání, aby mohla využívat jejich odborných znalostí a podpory. Za tímto účelem by měla být role UNHCR a dalších příslušných mezinárodních organizací plně uznána a tyto organizace by měly být zapojeny do činnosti agentury. Tato pracovní ujednání by měla být předem schválena Komisí.

¹ Rozhodnutí Rady 2008/381/ES ze dne 14. května 2008 o zřízení Evropské migrační sítě (Úř. věst. L 131, 21.5.2008, s. 7).

- (38) Agentura by měla usnadňovat operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblastech vztahujících se k její činnosti a v míře nezbytné pro plnění jejích úkolů. Agentura by také měla mít možnost spolupracovat s orgány třetích zemí v záležitostech, na které se vztahuje toto nařízení, v rámci pracovních ujednání, která by měla být předem schválena Komisí. Agentura by měla jednat v souladu s politikou vnějších vztahů Unie a je vhodné, aby svou vnější činnost začleňovala do širší strategické spolupráce se třetími zeměmi. V žádném případě však agentura nemá mandát vyvíjet nezávislou vnější politiku. Ve spolupráci s třetími zeměmi by agentura a členské státy měly dodržovat základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a normy a standardy, které jsou součástí práva Unie, a to i v případech, kdy činnost probíhá na území třetích zemí.
- (39) Agentura by měla mít možnost vysílat do příslušných třetích zemí odborníky z řad vlastních zaměstnanců jakožto styčné úředníky s cílem usnadnit spolupráci se třetími zeměmi v otázkách azylu. Před vysláním styčného úředníka by agentura měla posoudit situaci v oblasti lidských práv v dotčené zemi, a zajistit tak, že tato země dodržuje standardy nezcizitelných lidských práv.

- (40) Agentura by měla udržovat úzký dialog s občanskou společností za účelem výměny informací a sdílení poznatků v oblasti azylu. Agentura by měla vytvořit poradní fórum, které by mělo být mechanismem k výměně informací a sdílení poznatků o azylu. Toto poradní fórum by mělo poskytovat poradenství výkonnému řediteli a správní radě v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení. Je důležité, aby složení a velikost poradního fóra byly stanoveny s řádným ohledem na efektivitu jeho činností a aby agentura přidělila poradnímu fóru přiměřené lidské a finanční zdroje.
- (41) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména mezinárodním a unijním právem, včetně Listiny. Veškeré činnosti agentury by měly probíhat tak, aby byla plně dodržována tato základní práva a zásady, zejména právo na azyl, zásada nenavracení, právo na respektování soukromého a rodinného života, včetně sloučení rodiny podle práva Unie, práva dítěte, právo na ochranu osobních údajů a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Vždy by měla být zohledněna práva dítěte a zvláštní potřeby osob ve zranitelném postavení. Agentura by proto měla plnit své úkoly s ohledem na nejlepší zájem dítěte v souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte a s řádným ohledem na dobré životní podmínky, sociální rozvoj, bezpečnost a ochranu nezletilých a – v závislosti na jejich věku a zralosti – také na jejich názory.

- (42) Pokud se operativní a technická pomoc poskytovaná agenturou týká osob ve zranitelném postavení, měla by být situaci těchto osob přizpůsobena v souladu s požadavky stanovenými v unijním a vnitrostátním právu pro oblast azylu.
- (43) Agentura by měla přijmout a zavést strategii pro oblast základních práv za účelem monitorování základních práv a zajištění jejich ochrany.
- (44) Měl by být jmenován nezávislý úředník pro otázky základních práv, aby bylo zajištěno, že agentura v rámci své činnosti dodržuje základní práva, a aby byla v rámci agentury podporována úcta k základním právům v souladu s Listinou, a to i předložením návrhu strategie agentury pro oblast základních práv a zajištěním jejího provádění a vyřizováním stížností obdržených agenturou na základě jejího mechanismu pro podávání a vyřizování stížností. Je důležité, aby agentura za tímto účelem poskytla svému úředníkovi pro otázky základních práv přiměřené finanční i personální zdroje, které by odpovídaly mandátu a velikosti agentury.

- (45) Agentura by měla zavést mechanismus pro podávání a vyřizování stížností, za který by odpovídal úředník pro otázky základních práv. Cílem mechanismu pro podávání a vyřizování stížností by mělo být zabezpečit, aby byla v rámci veškeré činnosti agentury dodržována základní práva. Mechanismus pro podávání a vyřizování stížností by měl být administrativním mechanismem. Úředník pro otázky základních práv by měl odpovídat za to, že jsou stížnosti obdržené agenturou vyřizovány v souladu s právem na řádnou správu. Je důležité, aby mechanismus pro podávání a vyřizování stížností byl účinný a zajišťoval řádné prošetření stížností. Mechanismem pro podávání a vyřizování stížností není dotčen přístup ke správní a soudní ochraně a tento mechanismus nepředstavuje nezbytný požadavek pro to, aby bylo možné se této ochrany dovolat. Mechanismus pro podávání a vyřizování stížností by neměl být mechanismem pro napadení jakéhokoli rozhodnutí vnitrostátního orgánu o jednotlivé žádosti o mezinárodní ochranu. Je zásadní, aby členské státy v nezbytných případech prováděly vyšetřování trestných činů. Za účelem zvýšení transparentnosti a odpovědnosti by agentura měla o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností informovat ve své výroční zprávě o situaci v Unii v oblasti azylu. Je důležité, aby výroční zpráva agentury o situaci v Unii v oblasti azylu obsahovala zejména informace o počtu obdržených stížností, o tom, jak byla základní práva porušena, a pokud je to možné, při kterých úkonech a o opatřeních přijatých agenturou a členskými státy v návaznosti na stížnost.

- (46) Komise a členské státy by měly být zastoupeny ve správní radě agentury za účelem výkonu politiky a politického dohledu nad jejím fungováním. Správní rada by měla určovat obecné zaměření činností agentury a zajišťovat, aby agentura plnila své úkoly. Je vhodné, aby se správní rada pokud možno skládala z vedoucích operačních pracovníků orgánů členských států příslušných pro oblast azylu nebo z jejich zástupců a aby se všechny strany zastoupené ve správní radě snažily omezit obměnu svých zástupců a zajistila se tak kontinuita její práce. Správní radě by měly být svěřeny pravomoci nezbytné zejména k sestavování rozpočtu, ověřování jeho plnění, přijímání vhodných finančních předpisů, vypracovávání transparentních pracovních postupů pro rozhodování agentury a jmenování výkonného ředitele a jeho zástupce. Je vhodné, aby byla agentura řízena a provozována v souladu se zásadami společného přístupu k decentralizovaným agenturám Unie, který dne 19. července 2012 přijaly Evropský parlament, Rada a Komise.
- (47) Agentura by měla být nezávislá, pokud jde o operativní a technické záležitosti, a měla by mít právní, správní a finanční samostatnost. Proto je nezbytné a vhodné, aby agentura byla agenturou Unie s právní subjektivitou a aby vykonávala pravomoci, které jí svěřuje toto nařízení.

- (48) Agentura by měla o svých činnostech podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.
- (49) K zaručení své samostatnosti by agentura měla mít samostatný rozpočet, většinu jehož příjmu by měl tvořit příspěvek Unie. Financování agentury bude podléhat dohodě rozpočtového orgánu, jak je stanoveno v bodě 27 interinstitucionální dohody ze dne 16. prosince 2020 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení, jakož i o nových vlastních zdrojích, včetně plánu zavádění nových vlastních zdrojů¹. Na příspěvek Unie a veškeré další příspěvky ze souhrnného rozpočtu Unie by se měl vztahovat rozpočtový proces Unie. Účetní dvůr by měl provádět účetní audit agentury.
- (50) Je důležité, aby souhrnná výroční zpráva o činnosti agentury uváděla podíl výdajů na každou z hlavních činností agentury.

¹ Úř. věst. L 433I, 22.12.2020, s. 28.

- (51) Finanční zdroje, které může agentura uvolnit v souladu s tímto nařízením v podobě grantů, dohod o přiznání příspěvku nebo smluv, nesmí vést ke dvojímu financování z jiných vnitrostátních, unijních či mezinárodních finančních zdrojů.
- (52) Na agenturu by se mělo vztahovat nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715¹.
- (53) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013² by se mělo bez omezení vztahovat na agenturu, která by měla přistoupit k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)³.
- (54) Na agenturu by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁴.

¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ze dne 18. prosince 2018 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty zřízené podle SFEU a Smlouvy o Euratomu a uvedené v článku 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (Úř. věst. L 122, 10.5.2019, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

³ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (55) Veškeré zpracování osobních údajů agenturou v rámci tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹ a měly by při něm být dodržovány zásady nezbytnosti a přiměřenosti. Agentura by měla zpracovávat osobní údaje pouze za účelem plnění svých úkolů vztahujících se k poskytování operativní a technické pomoci členským státům, ke znovusídlování, k usnadnění výměny informací s členskými státy, s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, Europolem nebo Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727² a k analýze informací o situaci v oblasti azylu, za účelem provádění výběru případů pro účely monitorování a případného vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu, v rámci informací získaných při plnění svých úkolů v podpůrných týmech pro řízení migrace v konkrétních hotspotech, a pro administrativní účely. Veškeré zpracovávání osobních údajů by mělo být přísně omezeno na osobní údaje nezbytné pro tyto účely a mělo by dodržovat zásadu proporcionality. Jakékoli další zpracování uchovávaných osobních údajů pro jiné účely, než jsou uvedeny v tomto nařízení, by mělo být zakázáno.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).

- (56) Veškeré osobní údaje, které agentura zpracovává, s výjimkou údajů zpracovávaných pro administrativní účely, by se měly po 30 dnech vymazat. Delší období uchovávání údajů není pro účely, pro které agentura zpracovává osobní údaje v rámci tohoto nařízení, nezbytné.
- (57) Osobní údaje citlivé povahy, které jsou nezbytné k posouzení toho, zda je státní příslušník třetí země způsobilý pro přiznání mezinárodní ochrany, by měly být zpracovávány pouze pro účely usnadnění posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, pro účely poskytování nezbytné pomoci v rámci řízení o mezinárodní ochraně nebo pro účely znovusídlování. Takové zpracovávání by mělo být omezeno na to, co je nezbytně nutné pro účely úplného posouzení žádosti o mezinárodní ochranu v zájmu žadatele.

- (58) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹ se vztahuje na zpracování osobních údajů členskými státy prováděné při uplatňování tohoto nařízení, pokud toto zpracování neprovádějí příslušné orgány členských států pro účely prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany proti ohrožení veřejné bezpečnosti a prevence tohoto ohrožení.
- (59) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680² se vztahuje na zpracování osobních údajů příslušnými orgány členských států pro účely prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany proti ohrožení veřejné bezpečnosti a prevence tohoto ohrožení, v souladu s tímto nařízením.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (60) Pravidla stanovená v nařízení (EU) 2016/679, pokud jde o ochranu práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, především jejich práva na ochranu osobních údajů, které se jich týkají, by měla být upřesněna ve vztahu k odpovědnosti za zpracování těchto údajů, ochrany práv subjektů údajů a dohledu nad ochranou údajů, zejména co se týče některých oblastí.
- (61) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž usnadnit provádění a zlepšit fungování společného evropského azylového systému, posílit praktickou spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy v otázkách azylu, podporovat právo Unie v oblasti azylu a provozní normy, aby byl zajištěn vysoký stupeň jednotnosti pokud se jedná o řízení o mezinárodní ochraně, podmínky přijímání a posouzení potřeb ochrany v celé Unii, monitorovat operativní a technické uplatňování společného evropského azylového systému a poskytovat zvýšenou operativní a technickou podporu členským státům za účelem řízení azylových a přijímacích systémů, a to zejména těm členským státům, jejichž azylové a přijímací systémy jsou vystaveny nepřiměřenému tlaku, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků této akce může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (62) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro něj není závazné ani použitelné.
- (63) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro něj není závazné ani použitelné.
- (64) Vzhledem k tomu, že Dánsko až dosud přispívalo k praktické spolupráci členských států v oblasti azylu, měla by agentura usnadnit operativní spolupráci s Dánskem. Za tímto účelem by měl být zástupce Dánska přizván k účasti na všech zasedáních správní rady, avšak bez hlasovacího práva.

- (65) Aby mohla agentura plnit svou úlohu, měla by být otevřena účasti zemí, jež s Unií uzavřely dohody, na jejichž základě přijaly a uplatňují právo Unie v oblasti upravené tímto nařízením, zejména Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko. V důsledku toho a s ohledem na skutečnost, že se Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko účastní činností EASO na základě ujednání uzavřených mezi těmito zeměmi a Unií o jejich účasti na činnosti EASO, měly by Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko mít i nadále možnost účastnit se činností agentury a přispívat k praktické spolupráci mezi členskými státy a agenturou v souladu s podmínkami stanovenými stávajícími nebo novými ujednáními. Za tímto účelem by měli mít zástupci Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska možnost účastnit se zasedání správní rady jako pozorovatelé.
- (66) Tímto nařízením není dotčena pravomoc vnitrostátních azylových orgánů rozhodovat o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu.

- (67) Cílem tohoto nařízení je pozměnit a rozšířit ustanovení nařízení (EU) č. 439/2010. Vzhledem k tomu, že změny, které je třeba provést, je značný počet a jsou podstatné, mělo by být uvedené nařízení v zájmu přehlednosti nahrazeno v plném rozsahu ve vztahu k členským státům, které jsou vázány tímto nařízením. Agentura zřízená tímto nařízením by měla nahradit a převzít funkce EASO, zřízeného nařízením (EU) č. 439/2010, v důsledku čehož by mělo být uvedené nařízení zrušeno. Pokud jde o členské státy, jež jsou vázány tímto nařízením, odkazy na zrušené nařízení by měly být považovány za odkazy na toto nařízení.

- (68) Ustanovení tohoto nařízení týkající se monitorovacího mechanismu operativního a technického uplatňování společného evropského azylového systému jsou propojena mimo jiné se systémem určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu stanoveným nařízením (EU) č. 604/2013. Vzhledem k tomu, že by se tento systém zřízený uvedeným nařízením mohl změnit, považuje se za nezbytné odložit použití uvedených ustanovení na později, a to do 31. prosince 2023. Ustanovení týkající se monitorovacího mechanismu, která souvisejí s přijímáním doporučení pro dotčený členský stát, a ustanovení týkající se situace nepřiměřeného tlaku nebo neúčinnosti azylových a přijímacích systémů jsou navíc bezprostředněji spjata s aspekty odpovědnosti systému zřízeného nařízením (EU) č. 604/2013 a jsou těmito aspekty dotčena. Vzhledem k tomu, že uvedené nařízení by mohlo být nahrazeno novým právním aktem, o němž se v současné době jedná, a vzhledem k významu příslušných aspektů tohoto nového právního aktu by se tato ustanovení měla použít až ode dne nahrazení uvedeného nařízení, pokud bude uvedené nařízení nahrazeno před 31. prosincem 2023, přičemž v takovém případě by se tato ustanovení měla použít ode dne 31. prosince 2023.

- (69) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹ a dne 21. září 2016 vydal své stanovisko².

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Úř. věst. C 9, 21.1.2017, s. 3.

Kapitola 1

Agentura Evropské unie pro otázky azylu

Předmět 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení zřizuje Agenturu Evropské unie pro otázky azylu (dále jen „agentura“). Tato agentura nahrazuje Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) zřízený nařízením (EU) č. 439/2010 a je jeho nástupkyní.
2. Agentura přispívá k zajišťování účinného a jednotného uplatňování práva Unie v oblasti azylu v členských státech, a to způsobem, kterým jsou plně dodržována základní práva. Agentura usnadňuje a podporuje činnosti členských států při provádění společného evropského azylového systému, a to i tím, že umožňuje sbližování při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu v celé Unii a koordinuje a posiluje praktickou spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy.

Agentura zlepšuje fungování společného evropského azylového systému i pomocí monitorovacího mechanismu uvedeného v článku 14 a poskytováním operativní a technické pomoci členským státům, zejména pokud jsou jejich azylové a přijímací systémy vystaveny nepřiměřenému tlaku.

3. Agentura je odborným centrem díky své nezávislosti, vědecké a technické úrovni poskytované pomoci a shromažďovaných a šířených informací, transparentnosti svých pracovních postupů a metod, důkladnosti při plnění svěřených úkolů a podpoře informační technologie potřebné k provádění jejího mandátu.

Článek 2

Úkoly

1. Pro účely článku 1 plní agentura tyto úkoly:
- a) usnadňuje, koordinuje a posiluje praktickou spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy o jejich azylových a přijímacích systémech;
 - b) shromažďuje a analyzuje informace kvalitativní nebo kvantitativní povahy o situaci v oblasti azylu a o provádění společného evropského azylového systému;
 - c) podporuje členské státy při plnění jejich úkolů a povinností v rámci společného evropského azylového systému;
 - d) pomáhá členským státům s odbornou přípravou a případně poskytuje odbornou přípravu odborníkům členských států ze všech vnitrostátních správních orgánů a soudů, jakož i vnitrostátních orgánů, jež jsou příslušné pro oblast azylu, a to i vypracováním evropských osnov v oblasti azylu;

- e) vypracovává a pravidelně aktualizuje zprávy a další dokumenty obsahující informace o situaci v příslušných třetích zemích, včetně zemí původu, na úrovni Unie;
- f) zřizuje a koordinuje evropské sítě informací o třetích zemích;
- g) organizuje činnosti a koordinuje úsilí mezi členskými státy s cílem vypracovat společnou analýzu situace v zemích původu a pokyny;
- h) poskytuje informace a analýzy týkající se třetích zemí, pokud jde o pojem bezpečné země původu a pojem bezpečné třetí země (dále jen „pojem bezpečné země“);
- i) poskytuje účinnou operativní a technickou pomoc členským státům, zejména pokud je vyvíjen nepřiměřený tlak na jejich azylové a přijímací systémy;
- j) poskytuje členským státům přiměřenou podporu při plnění jejich úkolů a povinností podle nařízení (EU) č. 604/2013;
- k) pomáhá při relokaci nebo přemístování žadatelů o mezinárodní ochranu nebo osob požívajících mezinárodní ochrany v rámci Unie;
- l) zřizuje a vysílá azylové podpůrné týmy;
- m) zřizuje rezervní skupinu pro otázky azylu v souladu s čl. 19 odst. 6 (dále jen „rezervní skupina pro otázky azylu“);

- n) obstarává a zasílá nezbytné technické vybavení pro azylové podpůrné týmy a vysílá odborníky z rezervní skupiny pro otázky azylu;
- o) vypracovává provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy ve vztahu k provádění práva Unie v oblasti azylu;
- p) vysílá styčné úředníky do členských států;
- q) monitoruje operativní a technické uplatňování společného evropského azylového systému s cílem pomoci členským státům zvýšit účinnost jejich azylových a přijímacích systémů;
- r) podporuje členské státy ve spolupráci se třetími zeměmi v záležitostech týkajících se vnějšího rozměru společného evropského azylového systému, včetně vysílání styčných úředníků do třetích zemí;
- s) pomáhá členským státům s opatřeními souvisejícími se znovusídlením.

2. Agentura provádí z vlastního podnětu komunikační činnosti v oblastech spadajících do jejího mandátu. Poskytuje veřejnosti přesné a komplexní informace o své činnosti. Agentura nesmí provádět komunikační činnosti na úkor plnění úkolů uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Komunikační činnosti se provádějí, aniž je dotčen článek 65, a v souladu s příslušnými plány pro komunikaci a šíření informací přijatými správní radou.

Článek 3

Vnitrostátní kontaktní místa pro komunikaci

Každý členský stát určí alespoň jedno vnitrostátní kontaktní místo pro komunikaci s agenturou v záležitostech týkajících se úkolů uvedených v článku 2.

Kapitola 2

Praktická spolupráce a informace o azylu

Článek 4

Povinnost spolupracovat v dobré víře a vyměňovat si informace

1. Agentura a vnitrostátní orgány příslušné pro oblast azylu a přistěhovalectví a jiné příslušné služby spolupracují v dobré víře.
2. Agentura a vnitrostátní orgány příslušné pro oblast azylu a přistěhovalectví a jiné příslušné služby si za účelem plnění úkolů a povinností svěřených jim tímto nařízením, zejména plnění úkolů uvedených v článku 2 agenturou, vyměňují veškeré nezbytné informace včas a přesně.

3. Agentura úzce spolupracuje s vnitrostátními orgány příslušnými pro oblast azylu a přistěhovalectví a jinými příslušnými službami a s Komisí. Plněním úkolů agentury nejsou dotčeny úkoly dalších příslušných institucí a jiných subjektů Unie. Agentura spolupracuje s těmito institucemi a jinými subjekty, mezivládními organizacemi, zejména s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a dalšími příslušnými organizacemi, jak je stanoveno v tomto nařízení.
4. Agentura organizuje, podporuje a koordinuje činnosti umožňující výměnu informací mezi členskými státy, podle potřeby též prostřednictvím zřizování sítí.
5. Pokud výkonný ředitel poté, co vyzval členský stát, aby agentuře poskytl informace nezbytné k plnění jejích úkolů v souladu s tímto nařízením, zjistí, že dotyčný členský stát tak systematicky neučinil, oznámí tuto skutečnost správní radě a Komisi.

Článek 5

Analýza informací o situaci v oblasti azylu

1. Agentura shromažďuje a analyzuje informace o situaci v oblasti azylu v Unii a ve třetích zemích, pokud by to mohlo mít dopad na Unii, včetně aktuálních informací o základních příčinách, migračních a uprchlických tocích, přítomnosti nezletilých osob bez doprovodu, celkové kapacitě přijímání a potřebách třetích zemí v oblasti znovusídlování a o případném příchodu velkého počtu státních příslušníků třetích zemí, jenž by mohl způsobit nepřiměřený tlak na azylové a přijímací systémy členských států, s cílem poskytovat včasné a spolehlivé informace členským státům a určit možná rizika pro azylové a přijímací systémy členských států.

Za účelem stanoveným v prvním pododstavci tohoto odstavce agentura úzce spolupracuje s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a případně zohlední analýzu rizik provedenou Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž podle článku 29 nařízení (EU) 2019/1896 s cílem zajistit co nejvyšší úroveň konzistentnosti a sbližování informací poskytnutých agenturou a Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž.

2. Agentura založí svou analýzu na informacích poskytnutých zejména členskými státy, příslušnými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a rovněž UNHCR, zejména na zprávách UNHCR o celosvětových potřebách v oblasti znovusídlování. Agentura může rovněž zohlednit informace dostupné od příslušných organizací na základě jejich odborných znalostí.
3. Agentura zajišťuje rychlou výměnu příslušných informací mezi členskými státy a s Komisí. Výsledky své analýzy předkládá rovněž včas a přesně správním radě. Agentura podává Evropskému parlamentu dvakrát ročně zprávu o své analýze.

Článek 6

Informace o provádění společného evropského azylového systému

1. Agentura organizuje, koordinuje a podporuje výměnu informací mezi členskými státy a mezi Komisí a členskými státy, které se týkají provádění práva Unie v oblasti azylu.
2. Agentura rovněž vytváří databáze a internetové portály, které se týkají nástrojů azylové politiky na unijní, vnitrostátní a mezinárodní úrovni, a využívá zejména stávající systémy. V těchto databázích nebo na těchto internetových portálech se nesmí uchovávat ani zveřejňovat žádné osobní údaje, pokud je agentura nezískala z veřejně dostupných zdrojů.

3. Databáze a internetové portály uvedené v odstavci 2 mají veřejně přístupné části, které obsahují:

- a) statistiky týkající se žádostí o mezinárodní ochranu a rozhodnutí přijatých vnitrostátními orgány příslušnými pro oblast azylu;
- b) informace o vnitrostátním právu v oblasti azylu a jeho vývoji, včetně judikatury;
- c) informace o příslušné judikatuře Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) a Evropského soudu pro lidská práva.

Článek 7

Styční úředníci v členských státech

- 1. Výkonný ředitel jmenuje z řad zaměstnanců agentury odborníky, kteří budou vysláni jako styční úředníci do členských států.
- 2. Výkonný ředitel po konzultaci s dotčenými členskými státy předloží návrh týkající se povahy a podmínek vyslání styčných úředníků a členského státu či regionu, do nichž může být styčný úředník vyslán. Výkonný ředitel může rozhodnout, že v působnosti jednoho styčného úředníka budou až čtyři členské státy, které jsou si zeměpisně blízké. Tento návrh výkonného ředitele podléhá schválení správní radou.

3. Výkonný ředitel uvědomí dotčený členský stát o jmenování styčného úředníka a společně s uvedeným členským státem určí místo, kam bude úředník vyslán.
4. Styční úředníci jednají jménem agentury a podporují spolupráci a dialog mezi agenturou a vnitrostátními orgány příslušnými pro oblast azylu a přistěhovalectví a jinými příslušnými službami. Styční úředníci zejména:
 - a) koordinují součinnost mezi agenturou a vnitrostátními orgány příslušnými pro oblast azylu a přistěhovalectví a jinými příslušnými službami;
 - b) pomáhají shromažďovat informace uvedené v článku 5 a veškeré další informace vyžadované agenturou;
 - c) přispívají k prosazování uplatňování práva Unie v oblasti azylu, a to i pokud jde o dodržování základních práv;
 - d) pomáhají na požádání členským státům s vypracováváním jejich pohotovostních plánů opatření, která mají být přijata za účelem zvládnutí případného nepřiměřeného tlaku na jejich azylové a přijímací systémy;
 - e) usnadňují komunikaci mezi členskými státy a mezi dotčeným členským státem a agenturou a sdílejí relevantní informace agentury s dotčeným členským státem, včetně informací o probíhající pomoci;

- f) podávají výkonnému řediteli pravidelně zprávy o azylové situaci v dotčeném členském státě a o jeho schopnosti účinně spravovat své azylové a přijímací systémy.

Pokud zprávy uvedené v prvním pododstavci písm. f) vyvolávají obavy v souvislosti s jedním či více hledisky relevantními pro dotčený členský stát, výkonný ředitel o tom tento členský stát bezodkladně informuje. Tyto zprávy se zohledňují pro účely monitorovacího mechanismu uvedeného v článku 14 a předávají se dotčenému členskému státu.

5. Pro účely odstavce 4 udržuje styčný úředník pravidelný styk s vnitrostátními orgány příslušnými pro azyl a přistěhovalectví a s jinými příslušnými službami tak, že informuje kontaktní místo určené dotčeným členským státem.
6. Při plnění svých povinností přijímají styční úředníci pokyny pouze od agentury.

Článek 8

Odborná příprava

1. Agentura zavede, rozvíjí a přezkoumává odbornou přípravu vlastních zaměstnanců a členů příslušných vnitrostátních správních orgánů a soudů, jakož i vnitrostátních orgánů, jež jsou příslušné pro oblast azylu a přijímání.

2. Agentura rozvíjí odbornou přípravu uvedenou v odstavci 1 v úzké spolupráci s členskými státy a případně s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, Agenturou Evropské unie pro základní práva, zřízenou nařízením Rady (ES) č. 168/2007¹, a s příslušnými subjekty poskytujícími odbornou přípravu, akademickými institucemi, justičními sdruženími, sítěmi zaměřenými na odbornou přípravu a příslušnými organizacemi.
3. Agentura vypracuje evropské osnovy v oblasti azylu s přihlédnutím ke stávající spolupráci v rámci Unie v oblasti azylu s cílem podpořit osvědčené postupy a vysoké standardy provádění práva Unie v oblasti azylu.

Členské státy rozvíjejí vhodnou odbornou přípravu svých zaměstnanců na základě jejich povinností vyplývajících z práva Unie v oblasti azylu a na základě evropských osnov v oblasti azylu, přičemž základní části těchto osnov zahrnou do této odborné přípravy.
4. Odborná příprava poskytovaná agenturou by měla být vysoce kvalitní a měla by definovat hlavní zásady a osvědčené postupy s cílem zajistit větší sblížení administrativních postupů, rozhodnutí a právních postupů za plného dodržení nezávislosti vnitrostátních soudů.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 168/2007 ze dne 15. února 2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva (Úř. věst. L 53, 22.2.2007, str. 1).

Jako součást evropských osnov v oblasti azylu zahrnuje odborná příprava poskytovaná agenturou zejména:

- a) mezinárodní a unijní normy v oblasti základních práv, zejména ustanovení Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i mezinárodního práva a práva Unie v oblasti azylu, včetně zvláštních právních otázek a zvláštních otázek týkajících se judikatury;
- b) otázky spojené s určováním toho, zda žadatel splňuje podmínky pro poskytnutí mezinárodní ochrany, a s právy osob požívajících mezinárodní ochrany;
- c) otázky spojené se zpracováváním žádostí o mezinárodní ochranu;
- d) techniky pohovoru;
- e) vyhodnocování důkazů;
- f) příslušnou judikaturu vnitrostátních soudů, Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva a další relevantní vývoj v oblasti azylového práva;
- g) otázky související s údaji o otiscích prstů, včetně aspektů ochrany údajů a požadavků na kvalitu a bezpečnost údajů;
- h) využití lékařských a právních posudků v řízení o mezinárodní ochraně;

- i) otázky spojené se získáváním a použitím informací o třetích zemích;
- j) podmínky přijímání;
- k) otázky týkající se nezletilých osob, zejména nezletilých osob bez doprovodu, pokud jde o posouzení nejlepšího zájmu dítěte, zvláštní procesní záruky, jako je dodržování práva dítěte být slyšeno, a další aspekty ochrany dítěte, techniky posuzování věku a podmínky přijímání dětí a rodin;
- l) otázky týkající se žadatelů, kteří potřebují zvláštní procesní záruky, žadatelů se zvláštními potřebami při přijetí a jiných osob ve zranitelném postavení, se zvláštním důrazem na oběti mučení na oběti obchodování s lidmi a na s tím spojené otázky zohledňující genderové aspekty;
- m) otázky týkající se tlumočení a kulturní mediace;
- n) otázky týkající se znovuušídlení;
- o) otázky týkající se vyřizování relokačních postupů;
- p) dovednosti týkající se odolnosti a zvládání stresu zejména pro pracovníky ve vedoucích funkcích.

5. Agentura poskytuje obecné, specializované či tematické nástroje odborné přípravy, jakož i ad hoc školicí činnosti, které mohou zahrnovat metodiku přípravy školitelů a e-learning.

6. Agentura provádí iniciativy nezbytné k tomu, aby ověřila a případně zajistila, že odborníci, kteří jsou součástí azylových podpůrných týmů, včetně odborníků, kteří nejsou jejími zaměstnanci, absolvují odbornou přípravu týkající se úkolů a funkcí, jež jsou nezbytné pro jejich účast na operativních činnostech organizovaných agenturou.

Agentura poskytne odborníkům uvedeným v prvním pododstavci v nezbytných případech, a to předem nebo při jejich vyslání, odbornou přípravu speciálně zaměřenou na operativní a technickou pomoc poskytovanou v dotčeném členském státě (dále jen „hostitelský členský stát“).

7. Agentura může organizovat odbornou přípravu na území členského státu nebo třetí země ve spolupráci s uvedeným členským státem nebo třetí zemí.

Kapitola 3

Informace o zemi a pokyny

Článek 9

Informace o třetích zemích na úrovni Unie

1. Agentura je centrem pro shromažďování relevantních, spolehlivých, objektivních, přesných a aktuálních informací o příslušných třetích zemích transparentním a nestranným způsobem, využívajícím relevantní informace, včetně informací konkrétně zaměřených na děti a genderovou příslušnost, a cílených informací o osobách, které patří do zranitelných skupin a menšin. Agentura vypracovává a pravidelně aktualizuje zprávy a další dokumenty obsahující informace o příslušných třetích zemích na úrovni Unie, včetně tematických otázek specifických pro příslušné třetí země.
2. Agentura zejména:
 - a) využívá všechny příslušné zdroje informací, včetně informací získaných od mezinárodních organizací, zejména UNHCR a dalších příslušných organizací, včetně členů poradního fóra podle článku 50, orgánů, institucí a jiných subjektů Unie a ESVČ, jakož i prostřednictvím sítí uvedených v článku 10 a zjišťovacích misí;

- b) spravuje a dále rozvíjí internetový portál shromažďující a sdílející informace o příslušných třetích zemích, který zahrnuje veřejnou část pro běžné uživatele a část vyhrazenou pro uživatele, kteří jsou zaměstnanci vnitrostátních orgánů příslušných pro oblast azylu a přistěhovalectví nebo jakéhokoli jiného subjektu pověřeného členským státem k provádění výzkumu informací o třetích zemích;
- c) vyvíjí společný formát a společnou metodiku, včetně pokynů, pro vypracovávání zpráv a dalších dokumentů s informacemi o příslušných třetích zemích na úrovni Unie v souladu s požadavky práva Unie v oblasti azylu.

Článek 10

Evropské síť informací o třetích zemích

1. Agentura zajišťuje koordinaci vnitrostátních iniciativ vypracovávajících informace o třetích zemích zřízením a spravováním sítí informací o třetích zemích mezi členskými státy. Je-li to vhodné, mohou tyto sítě v jednotlivých případech zapojit externí odborníky s příslušnou odborností z UNHCR či z jiných příslušných organizací.

2. Účelem sítí uvedených v odstavci 1 je, aby členské státy zejména:
- a) aktualizovaly a vyměňovaly si vnitrostátní zprávy, další dokumenty a další relevantní informace týkající se třetích zemí, a to i o tematických otázkách;
 - b) předkládaly agentuře dotazy a pomáhaly zodpovídat dotazy týkající se konkrétních skutkových otázek, které by mohly vyplynout ze žádostí o mezinárodní ochranu, aniž by byla dotčena pravidla soukromí, pravidla ochrany údajů a pravidla důvěrnosti stanovená ve vnitrostátním právu;
 - c) přispívaly k vypracování a aktualizaci dokumentů na úrovni Unie poskytujících informace o příslušných třetích zemích.

Článek 11

Společná analýza situace v zemích původu a pokyny

1. Za účelem podpory sbližování při uplatňování kritérií posuzování stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU¹ agentura koordinuje úsilí členských států s cílem vypracovat společnou analýzu situace v konkrétních zemích původu (dále jen „společná analýza“) a pokyny, které členským státům pomohou při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

Agentura při práci na společné analýze a pokynech zohlední nejnovější pokyny UNHCR ke způsobilosti pro účely posuzování potřeb mezinárodní ochrany žadatelů o azyl z konkrétních zemí původu.

2. Po konzultaci s Komisí předloží výkonný ředitel pokyny správní radě ke schválení. K pokynům je připojena společná analýza.
3. Členské státy společnou analýzu a pokyny zohlední při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu, aniž by byla dotčena jejich pravomoc při rozhodování o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu.
4. Agentura zajistí, aby byly společná analýza a pokyny pravidelně přezkoumávány a v nezbytném rozsahu aktualizovány. Tento přezkum a aktualizace se provádějí v případech, kdy dochází ke změně situace v zemi původu nebo existují objektivní známky toho, že se společná analýza a pokyny nepoužívají. Každý přezkum nebo aktualizace společné analýzy a pokynů rovněž vyžadují konzultaci s Komisí a schválení správní radou podle odstavce 2.
5. Členské státy předkládají agentuře veškeré relevantní informace, které naznačují, že provedení přezkumu nebo aktualizace společné analýzy a pokynů jsou nezbytné.

Článek 12

Informace o bezpečných zemích původu a bezpečných třetích zemích a jejich analýza

1. Agentura může být členským státům nápomocna při uplatňování pojmů bezpečné země v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU¹ poskytováním informací a analýz.
2. Agentura je Komisi nápomocna při plnění jejích úkolů týkajících se pojmů bezpečné země v souladu se směrnicí 2013/32/EU poskytováním informací a analýz.
3. Agentura při poskytování informací a analýz podle odstavců 1 a 2 tohoto článku dodržuje obecné zásady uvedené v článku 9.
4. Informace a analýzy poskytované podle odstavců 1 a 2 předkládá agentura pravidelně i na žádost Evropskému parlamentu a Radě.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180 29.6.2013, s. 60).

Kapitola 4

Provozní normy a pokyny

Článek 13

Provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy

1. Agentura organizuje a koordinuje činnosti, které podporují správné a účinné uplatňování práva Unie v oblasti azylu, mimo jiné vypracováváním provozních norem, ukazatelů, pokynů nebo osvědčených postupů v otázkách azylu a výměnou osvědčených postupů v otázkách azylu mezi členskými státy.
2. Agentura z vlastního podnětu nebo na žádost správní rady nebo Komise vypracuje provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy vztahující se k provádění práva Unie v oblasti azylu.
3. Agentura při vypracovávání provozních norem, ukazatelů, pokynů a osvědčených postupů uvedených v odstavci 2 konzultuje s Komisí, členskými státy a případně UNHCR. Agentura může také na základě příslušných odborných znalostí konzultovat s mezivládními nebo jinými organizacemi, jakož i s justičními sdruženími a sítěmi odborníků.

4. Správní rada přijme provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy uvedené v odstavci 2. Agentura tyto provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy po jejich přijetí sdělí členským státům a Komisi.
5. Agentura je členským státům na jejich žádost nápomocna při uplatňování provozních norem, ukazatelů, pokynů a osvědčených postupů uvedených v odstavci 2 na jejich azylové a přijímací systémy tím, že jim poskytne nezbytné odborné znalosti nebo operativní a technickou pomoc.
6. Provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy uvedené v odstavci 2 tohoto článku agentura zohlední pro účely monitorovacího mechanismu uvedeného v článku 14.

Kapitola 5

Monitorování

Článek 14

Monitorovací mechanismus operativního a technického uplatňování společného evropského azylového systému

1. Agentura v úzké spolupráci s Komisí zřídí monitorovací mechanismus pro účely monitorování operativního a technického uplatňování společného evropského azylového systému s cílem předcházet případným nedostatkům v azylových a přijímacích systémech členských států nebo tyto nedostatky odhalovat a posuzovat schopnost a připravenost daných systémů řídit situace spojené s nepřiměřeným tlakem za účelem zvýšení jejich efektivity.
2. Správní rada na návrh výkonného ředitele a po konzultaci s Komisí zavede společnou metodiku pro monitorovací mechanismus stanovený v této kapitole. Společná metodika obsahuje objektivní kritéria, podle nichž se monitorování provádí, popis metod, procesů a nástrojů pro monitorovací mechanismus, jako jsou praktická opatření pro návštěvy na místě včetně návštěv ohlášených s krátkým časovým předstihem, a pravidla a zásady pro zřizování odborných týmů.

3. Monitorování zahrnuje operativní a technické uplatňování veškerých aspektů společného evropského azylového systému, zejména:
- a) systém pro určení členského státu příslušného k posuzování žádostí o mezinárodní ochranu, který je stanoven nařízením (EU) č. 604/2013, řízení o mezinárodní ochraně, uplatňování kritérií pro posuzování potřeby ochrany a druh poskytované ochrany, včetně dodržování základních práv, opatření na ochranu dítěte a specifických potřeb osob ve zranitelném postavení;
 - b) dostupnost a kapacitu zaměstnanců v oblasti překladu a tlumočení a také jejich kapacitu efektivně zpracovávat a řídit azylové případy, včetně zpracování odvolání, aniž by byla dotčena nezávislost soudnictví, a při plném respektování organizace soudnictví každého členského státu;
 - c) podmínky, kapacitu, infrastrukturu a vybavení pro přijímání a v nejvyšší možné míře finanční zdroje pro přijímání.
4. Monitorování se může provádět zejména na základě informací poskytnutých dotčeným členským státem, analýzy informací o situaci v oblasti azylu uvedených v článku 5 a výběru případů.

Agentura může rovněž zohlednit informace dostupné od příslušných mezivládních organizací nebo subjektů, zvláště UNHCR, a dalších příslušných organizací na základě jejich odborných znalostí.

5. Pro účely monitorování může agentura provádět návštěvy na místě. Agentura provádí návštěvy ohlášené s krátkým časovým předstihem pouze pro účely čl. 15 odst. 2.
6. Členské státy poskytují agentuře na její žádost informace o aspektech společného evropského azylového systému uvedených v odstavci 3.

Členské státy poskytují agentuře na její žádost informace o svých pohotovostních plánech opatření, která mají být přijata s cílem zvládnout případný nepřiměřený tlak na jejich azylové nebo přijímací systémy. Agentura se souhlasem dotčeného členského státu pomůže členským státům při vypracovávání a přezkumu těchto pohotovostních plánů.

7. Členské státy spolupracují s agenturou mimo jiné tak, že usnadňují provádění všech návštěv na místě pro účely monitorování. Každou takovou návštěvu výkonný ředitel oznámí dotčeným členským státům s dostatečným předstihem. V případě návštěvy ohlášené s krátkým časovým předstihem ji výkonný ředitel dotčenému členskému státu oznámí 72 hodin předem.

Článek 15

Postup a následná opatření

1. Správní rada na základě návrhu výkonného ředitele a po konzultaci s Komisí přijme program pro účely monitorovacího mechanismu uvedeného v článku 14 (dále jen „program monitorování“), který zahrnuje:
 - a) operativní a technické uplatňování všech aspektů společného evropského azylového systému v každém členském státě; a
 - b) tematické nebo specifické aspekty společného evropského azylového systému, pokud jde o všechny členské státy.

V programu monitorování je uvedeno, které azylové a přijímací systémy členských států mají být v daném roce monitorovány. Program monitorování zajistí, že každý členský stát je monitorován alespoň jednou za pět let.

2. Pokud analýza informací o situaci v oblasti azylu uvedená v článku 5 vzbuzuje vážné obavy ohledně fungování azylového nebo přijímacího systému členského státu, zahájí agentura z vlastního podnětu po konzultaci s Komisí nebo na žádost Komise monitorování.

3. Výkonný ředitel zašle zjištění vyplývající z monitorování dotčenému členskému státu k vyjádření, a to i v příslušných případech s uvedením jeho potřeb. Členské státy mohou do jednoho měsíce od obdržení tohoto zjištění předložit své připomínky.
4. Výkonný ředitel na základě zjištění uvedených v odstavci 3, při zohlednění připomínek dotčeného členského státu a po konzultaci s Komisí vypracuje návrhy doporučení. Tyto návrhy doporučení stanoví opatření, která by měl dotčený členský stát přijmout, v případě potřeby i s pomocí agentury, a lhůtu, do níž má dotčený členský stát přijmout veškerá nezbytná opatření k řešení nedostatků nebo otázek kapacity a připravenosti zjištěných při monitorování. Výkonný ředitel zašle návrhy doporučení dotčenému členskému státu. Dotčený členský stát k nim může do jednoho měsíce od jejich obdržení předložit připomínky. V případech uvedených v odstavci 2 předloží dotčený členský stát své připomínky do patnácti dnů.

Výkonný ředitel po zohlednění připomínek dotčeného členského státu předloží zjištění a návrhy doporučení správní radě, Správní rada přijme doporučení rozhodnutím dvou třetin svých členů s hlasovacím právem. Agentura předá tato doporučení Evropskému parlamentu. Agentura informuje Komisi o provádění těchto doporučení.

5. Pokud některý členský stát neprovede opatření stanovená v doporučeních agentury uvedených v odstavci 4 ve stanovené lhůtě a vede to k závažným důsledkům pro fungování společného evropského azylového systému, přijme Komise na základě vlastního posouzení doporučení určená danému členskému státu, která identifikují opatření potřebná k nápravě nedostatků, a v případě nutnosti stanoví konkrétní opatření, která má agentura na podporu tohoto členského státu přijmout.
6. Komise může s ohledem na závažnost nedostatků organizovat návštěvy na místě v dotčeném členském státě. Každou takovou návštěvu oznámí Komise dotčenému členskému státu s dostatečným předstihem.
7. Dotčený členský stát předloží Komisi zprávu o provádění doporučení uvedených v odstavci 5 tohoto článku ve lhůtě stanovené v těchto doporučeních. Pokud po uplynutí této lhůty dotčený členský stát tato doporučení nesplnil, může Komise předložit návrh prováděcího aktu Rady v souladu s čl. 22 odst. 1.
8. Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu o veškerých krocích následujících po monitorování, které provádí. Komise předá Evropskému parlamentu a Radě doporučení uvedená v odstavci 5 a pravidelně je informuje o pokroku dosaženém dotčeným členským státem při provádění uvedených doporučení.

Kapitola 6

Operativní a technická pomoc

Článek 16

Operativní a technická pomoc agentury

1. Agentura v souladu s touto kapitolou poskytuje členskému státu operativní a technickou pomoc:
 - a) na žádost členského státu, pokud jde o provádění jeho povinností v rámci společného evropského azylového systému;
 - b) na žádost členského státu, pokud je jeho azylový nebo přijímací systém vystaven nepřiměřenému tlaku;
 - c) pokud členský stát čelí nepřiměřeným migračním výzvám a žádá operativní a technickou posilu pomocí vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace v souladu s článkem 21;
 - d) z vlastní iniciativy se souhlasem členského státu, v němž je azylový nebo přijímací systém vystaven nepřiměřenému tlaku;
 - e) pokud poskytuje operativní a technickou pomoc v souladu s článkem 22.

2. Agentura organizuje a koordinuje příslušnou operativní a technickou pomoc, která může zahrnovat přijetí jednoho nebo vícero z následujících operativních a technických opatření při plném dodržování základních práv:
- a) napomáhat případně členským státům při zjišťování totožnosti a registraci státních příslušníků třetích zemí, a to v úzké spolupráci s dalšími institucemi a jinými subjekty Unie;
 - b) pomáhat členským státům s přijímáním a registrací žádostí o mezinárodní ochranu;
 - c) usnadňovat posuzování žádostí o mezinárodní ochranu příslušnými vnitrostátními orgány nebo poskytovat těmto orgánům nezbytnou pomoc v řízení o mezinárodní ochraně;
 - d) usnadňovat společné iniciativy členských států pro zpracovávání žádostí o mezinárodní ochranu;
 - e) pomáhat při poskytování informací o řízení o mezinárodní ochraně;
 - f) zajišťovat poradenství, pomoc nebo koordinaci při zakládání či poskytování zařízení pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu členskými státy, a to zejména nouzového ubytování, dopravy a lékařské péče;

- g) poskytovat členským státům přiměřenou podporu při plnění jejich úkolů a povinností podle nařízení (EU) č. 604/2013.
- h) pomáhat při relokaci nebo přemísťování žadatelů o mezinárodní ochranu nebo osob požívajících mezinárodní ochrany v rámci Unie;
- i) poskytovat tlumočnické služby;
- j) pomáhat členským státům zajišťovat uplatňování veškerých nezbytných záruk s ohledem na práva dítěte a ochranu dítěte, zejména pokud jde o nezletilé osoby bez doprovodu;
- k) pomáhat členským státům při identifikaci žadatelů, kteří potřebují zvláštní procesní záruky, nebo žadatelů se zvláštními potřebami při přijetí nebo jiných osob ve zranitelném postavení včetně nezletilých osob, při odkazování těchto osob na příslušné vnitrostátní orgány za účelem poskytnutí odpovídající pomoci na základě vnitrostátních opatření a při zajišťování uplatňování všech nezbytných záruk pro tyto osoby;
- l) zapojit se v úzké spolupráci s dalšími příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie do podpůrných týmů pro řízení migrace v hotspotech uvedených v nařízení (EU) 2019/1896;
- m) vysílat azylové podpůrné týmy;
- n) podle potřeby zajišťovat technické vybavení pro azylové podpůrné týmy.

3. Agentura financuje nebo spolufinancuje operativní a technická opatření uvedená v odstavci 2 ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují.
4. Výkonný ředitel vyhodnotí výsledek operativních a technických opatření uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Do 60 dnů po ukončení poskytování těchto opatření předloží výkoný ředitel správní radě podrobnou hodnotící zprávu spolu se zjištěními úředníka pro otázky základních práv, v souladu s režimem podávání zpráv a hodnocení stanoveným v operačních plánech podle čl. 18 odst. 2 písm. k). Agentura provede komplexní srovnávací analýzu těchto výsledků, které budou začleněny do výroční zprávy o situaci v oblasti azylu uvedené v článku 69.

Článek 17

Postup poskytování operativní a technické pomoci

1. Členské státy mohou zasílat žádosti o pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. a), b) nebo c) výkonnému řediteli. Žádosti musí popisovat situaci a uvádět účel žádosti a přikládá se k nim podrobné posouzení potřeb a případně popis opatření, která byla již přijata na vnitrostátní úrovni.

2. Pokud členský stát souhlasí s pomocí navrženou z podnětu agentury podle čl. 16 odst. 1 písm. d), dotčený členský stát předloží agentuře podrobné posouzení potřeb a případně popis opatření, která byla již přijata na vnitrostátní úrovni.
3. Výkonný ředitel žádosti o pomoc hodnotí, schvaluje a koordinuje, včetně vyslání azylových podpůrných týmů. Výkonný ředitel neprodleně informuje správní radu o obdržení žádosti o pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. a), b) nebo c) nebo o návrhu agentury na poskytnutí pomoci z vlastního podnětu podle čl. 16 odst. 1 písm. d). Výkonný ředitel prověřuje podrobné posouzení potřeb, které předložil dotčený členský stát podle odstavců 1 nebo 2 tohoto článku.
4. Agentura podrobí každou žádost o pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. a), b) nebo c) a návrh na poskytnutí pomoci z jejího vlastního podnětu podle čl. 16 odst. 1 písm. d) důkladnému a spolehlivému posouzení, jež umožní stanovit a navrhnout jedno nebo více opatření uvedených v čl. 16 odst. 2 za účelem uspokojení potřeb dotčeného členského státu. Výkonný ředitel může, je-li to nutné, vyslat odborníky agentury, aby posoudili situaci členského státu, který požaduje pomoc.

5. Výkonný ředitel přijme rozhodnutí o poskytnutí operativní a technické pomoci včetně vyslání azylových podpůrných týmů:
- a) do tří pracovních dnů ode dne obdržení žádosti podle čl. 16 odst. 1 písm. a), b) nebo c); nebo
 - b) do tří pracovních dnů ode dne, kdy dotčený členský stát vysloví svůj souhlas s návrhem agentury na poskytnutí pomoci z jejího vlastního podnětu podle čl. 16 odst. 1 písm. d).

Pokud výkonný ředitel vysílá odborníky do dotčeného členského státu podle odstavce 4, přijme v souladu prvním pododstavcem do pěti pracovních dnů ode dne uvedeného v písmenu a) nebo b) rozhodnutí.

Současně s přijetím rozhodnutí podle prvního pododstavce výkonný ředitel o svém rozhodnutí písemně uvědomí dotčený členský stát a správní radu s uvedením hlavních důvodů, na nichž se rozhodnutí zakládá.

Článek 18
Operační plán

1. Má-li být poskytnuta operativní a technická pomoc, výkonný ředitel ve spolupráci s hostitelským členským státem vypracuje operační plán. Výkonný ředitel a hostitelský členský stát se společně dohodnou na operačním plánu:
 - a) do deseti pracovních dnů ode dne, kdy bylo přijato rozhodnutí uvedené v čl. 17 odst. 5 v případě žádosti o pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. a),
 - b) do pěti pracovních dnů ode dne, kdy bylo přijato rozhodnutí uvedené v čl. 17 odst. 5 v případě žádosti o pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. b); nebo
 - c) do pěti pracovních dnů ode dne, kdy členský stát vyjádří souhlas s návrhem agentury na poskytnutí pomoci z jejího vlastního podnětu podle čl. 16 odst. 1 písm. d).

Agentura konzultuje v případě potřeby operační plán se zúčastněnými členskými státy, a to prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst uvedených v článku 24.

2. Operační plán je pro agenturu, hostitelský členský stát a zúčastněné členské státy závazný. Podrobně stanoví podmínky vysílání azylových podpůrných týmů v rámci operativní a technické pomoci, jež má být poskytnuta, jakož i organizační aspekty, a obsahuje tyto údaje:
- a) popis situace a způsob provedení a cíle vyslání azylových podpůrných týmů, včetně operačního cíle;
 - b) předpokládanou dobu vyslání azylových podpůrných týmů;
 - c) místo v hostitelském členském státě, kam budou azylové podpůrné týmy vyslány;
 - d) logistické zajištění, včetně informací o pracovních podmínkách pro azylové podpůrné týmy;
 - e) podrobný a jasný popis úkolů a funkcí azylových podpůrných týmů, mimo jiné v souvislosti s dodržováním základních práv;
 - f) pokyny pro azylové podpůrné týmy, také pokud jde o vnitrostátní a evropské databáze, do nichž jsou oprávněny nahlížet, a vybavení, které mohou v hostitelském členském státě používat nebo mít u sebe;

- g) složení azylových podpůrných týmů, pokud jde o profily a počet odborníků;
- h) technické vybavení, včetně specifických ustanovení, jako jsou podmínky použití, doprava a jiné logistické aspekty, jakož i finanční ustanovení;
- i) činnosti zaměřené na budování kapacit související s poskytovanou operativní a technickou pomocí;
- j) pokud jde o pomoc se žádostmi o mezinárodní ochranu, a to i pokud jde o posuzování takových žádostí, a aniž je dotčena pravomoc členských států rozhodovat o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu, konkrétní informace o úkolech, které mohou azylové podpůrné týmy vykonávat a jasný popis jejich funkcí a použitelného unijního, vnitrostátního a mezinárodního práva, včetně režimu odpovědnosti;
- k) režim podávání zpráv a hodnocení, který obsahuje kritéria pro hodnotící zprávu a konečné datum předložení závěrečné hodnotící zprávy;
- l) v případě potřeby podmínky spolupráce se třetími zeměmi, dalšími institucemi a jinými subjekty Unie nebo mezinárodními organizacemi v rámci jejich příslušných mandátů;

- m) opatření pro odkazování osob, které potřebují mezinárodní ochranu, obětí obchodování s lidmi, nezletilých osob a jakýchkoli dalších osob ve zranitelném postavení na příslušné vnitrostátní orgány, které jim poskytnou odpovídající pomoc.
 - n) praktická opatření v souvislosti s mechanismem pro podávání a vyřizování stížností podle článku 51.
3. V členských státech, v nichž působí UNHCR a má schopnost podpořit reakci na žádost o operativní a technickou pomoc podle čl. 16 odst. 1, agentura v případě potřeby a po dohodě s dotčeným členským státem koordinuje s UNHCR provádění operačního plánu.
4. S ohledem na odst. 2 písm. f) zmocní hostitelský členský stát odborníky z azylových podpůrných týmů k nahlížení do evropských databází a může jim povolit, aby nahlíželi do jeho vnitrostátních databází v souladu s příslušným unijním a vnitrostátním právem týkajícím se přístupu k těmto databázím a nahlížení do nich, pokud je to nezbytné pro dosažení cílů a plnění úkolů stanovených v operačním plánu.
5. Všechny změny nebo úpravy operačního plánu vyžadují souhlas výkonného ředitele a hostitelského členského státu, v případě potřeby po konzultaci se zúčastněnými členskými státy. Kopii pozměněného nebo upraveného operačního plánu agentura okamžitě zašle vnitrostátním kontaktním místům zúčastněných členských států uvedeným v článku 24.

6. Výkonný ředitel, poté co informuje hostitelský členský stát, částečně nebo zcela pozastaví nebo ukončí vyslání azylových podpůrných týmů v případě, kdy:
- a) podmínky pro provádění operativních a technických opatření podle čl. 16 odst. 2 již nejsou splněny;
 - b) hostitelský členský stát nedodrží operační plán;
 - c) se po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv domnívá, že existují případy porušení základních práv nebo závazků v oblasti mezinárodní ochrany hostitelským členským státem, které jsou závažné povahy nebo mohou přetrvávat.

Článek 19

Složení azylových podpůrných týmů

1. Složení každého azylového podpůrného týmu určí výkonný ředitel. Azylové podpůrné týmy sestávají z:
- a) odborníků z řad vlastních zaměstnanců agentury;
 - b) odborníků z členských států;
 - c) odborníků vyslaných členskými státy do agentury; nebo

d) dalších odborníků nezaměstnaných agenturou.

Výkonný ředitel při určování složení azylových podpůrných týmů zohlední zvláštní okolnosti dotčeného členského státu. Azylový podpůrný tým se sestaví v souladu s příslušným operačním plánem.

2. Na návrh výkonného ředitele správní rada rozhoduje o profilech a celkovém počtu odborníků, kteří mají být azylovému podpůrnému týmu k dispozici. Tentýž postup se použije pro všechny následné změny v jejich profilech a celkovém počtu odborníků.
3. Členské státy přispívají do azylových podpůrných týmů jmenováním vnitrostátních odborníků, kteří odpovídají požadovaným profilům, o nichž rozhoduje správní rada v souladu s odstavcem 2. Počet odborníků, které má každý členský stát poskytnout na následující rok, se stanovuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a dotčeným členským státem.

V souladu s dohodami uvedenými v prvním pododstavci dají členské státy agentuře na její žádost k dispozici pro vyslání své vlastní odborníky nebo odborníky vyslané do agentury. Pokud však členský stát čelí výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů, není povinen tyto odborníky poskytnout.

4. Agentura přispěje do těchto azylových podpůrných týmů odborníky z řad vlastních zaměstnanců, včetně odborníků zaměstnaných a odborně připravených za účelem práce v terénu, a tlumočníky s alespoň základní odbornou přípravou nebo prokázanými zkušenostmi, kteří mohou být přijati v hostitelských členských státech, nebo dalšími odborníky nezaměstnanými agenturou s prokázanými znalostmi a zkušenostmi v souladu s operačními potřebami.
5. Agentura sestaví seznam tlumočnicků, kteří budou součástí azylových podpůrných týmů. Při výběru tlumočnicků, kteří mají být uvedeni na seznamu tlumočnicků, jsou agentuře nápomocny členské státy, a to včetně jednotlivců, kteří nejsou součástí vnitrostátní správy členských států. Pomoc s tlumočením lze poskytnout zajištěním tlumočnicků v dotčeném členském státě, nebo případně pomocí videokonference.

6. Zřizuje se rezervní skupina pro otázky azylu složená z minimálně 500 odborníků za účelem vyslání azylových podpůrných týmů v rámci žádostí o pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. b), návrhů agentury na poskytnutí pomoci z vlastního podnětu podle čl. 16 odst. 1 písm. d) a pomoci poskytnuté agenturou podle článku 22. Rezervní skupina pro otázky azylu vytvoří rezervu odborníků, kteří jsou agentuře okamžitě k dispozici. Za tímto účelem dává každý členský stát agentuře k dispozici pro rezervní skupinu pro otázky azylu počet odborníků uvedený v příloze I. Na návrh výkonného ředitele správní rada tříčtvrtinovou většinou hlasů svých členů, kteří mají hlasovací právo, rozhoduje o profilech odborníků z rezervní skupiny pro otázky azylu. Tentýž postup se použije pro všechny následné změny v profilech odborníků.
7. Výkonný ředitel může ověřit, zda odborníci, které poskytly členské státy pro azylový podpůrný tým v souladu s odstavcem 6, odpovídají profilům, o kterých rozhodla správní rada podle uvedeného odstavce. Výkonný ředitel může před vysláním odborníků požádat členský stát, aby z rezervní skupiny pro otázky azylu odvolal odborníka, pokud tento odborník odpovídá požadovanému profilu, a nahradil jej odborníkem, který některému z požadovaných profilů odpovídá.

8. Aniž je dotčen čl. 22 odst. 5 a pokud některý členský stát čelí výjimečné situaci, která významně ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů, jak dokládá informační analýza situace v oblasti azylu uvedená v článku 5, může písemně požádat správní radu, aby byl dočasně zproštěn své povinnosti poskytovat odborníky do rezervní skupiny pro otázky azylu. Součástí tohoto požadavku budou vyčerpávající důvody a informace o situaci v uvedeném členském státě. Správní rada rozhodne tříčtvrtinovou většinou hlasů svých členů, kteří mají hlasovací právo, zda dočasně zproští tento členský stát části jeho příspěvku stanoveného v příloze I.

Článek 20

Vysílání azylových podpůrných týmů

1. Agentura vyšle azylové podpůrné týmy do členských států s cílem poskytnout jim operativní a technickou pomoc podle čl. 16 odst. 1.
2. Jakmile je operační plán schválen v souladu s čl. 18 odst. 1 nebo čl. 22 odst. 2, požádá výkonný ředitel členské státy, aby do deseti pracovních dnů vyslaly své odborníky. Žádost se zasílá v písemné formě společně s kopií operačního plánu vnitrostátním kontaktním místům uvedeným v článku 24 a obsahuje plánované datum vyslání týmů.

3. Výkonný ředitel vyšle podpůrné týmy pro otázky azylu z rezervní skupiny pro otázky azylu v rámci žádosti o pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. b), návrhu agentury na poskytnutí pomoci z vlastního podnětu podle čl. 16 odst. 1 písm. d) nebo pomoci poskytnuté agenturou podle článku 22. K vyslání odborníků z rezervní skupiny pro otázky azylu dojde do sedmi pracovních dnů ode dne, kdy bylo dosaženo dohody o operačním plánu v souladu s čl. 18 odst. 1 nebo čl. 22 odst. 2.
4. Členské státy poskytnou bez zbytečného odkladu k vyslání odborníky z rezervní skupiny pro otázky azylu podle toho, jak určí výkonný ředitel. Hostitelský členský stát nevyšle odborníky, kteří jsou součástí jeho pevného příspěvku do rezervní skupiny pro otázky azylu. V případě nedostatku odborníků k vyslání do rezervní skupiny pro otázky azylu rozhodne správní rada na návrh výkonného ředitele, jak je třeba tyto nedostatečné kapacity pokrýt. Výkonný ředitel o tom informuje Evropský parlament, Radu a Komisi.
5. Členský stát, ze kterého byl odborník vyslán (dále jen „domovský členský stát“), určí dobu vyslání. Doba vyslání nesmí být kratší než 45 dnů, pokud není daná operativní a technická pomoc požadována na kratší dobu.

6. Výkonný ředitel požádá, aby členský stát z azylových podpůrných týmů odvolal odborníka v případě nesprávného jednání či porušení platných pravidel pro vyslání. V takových případech nelze daného odborníka v budoucnu vyslat.
7. Agentura prostřednictvím své výroční zprávy o situaci v oblasti azylu v Unii uvedené v článku 69 informuje Evropský parlament o počtu odborníků vyčleněných a vyslaných do azylových podpůrných týmů v souladu s tímto článkem. V této zprávě jsou uvedeny členské státy, které se v předchozím roce odvolaly na výjimečnou situaci podle čl. 19 odst. 3 nebo odst. 8. Tato zpráva obsahuje rovněž důvody odvolání se na výjimečnou situaci a informace, jež dotčený členský stát poskytl.

Článek 21

Podpůrné týmy pro řízení migrace

1. V případě, že si členský stát vyžádá operativní a technické posílení podpůrnými týmy pro řízení migrace podle článku 40 nařízení (EU) 2019/1896 nebo pokud jsou podpůrné týmy pro řízení migrace vyslány do konkrétních hotspotů podle článku 42 uvedeného nařízení, spolupracuje výkonný ředitel úzce s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž podle čl. 40 odst. 2 uvedeného nařízení, když přezkoumává v koordinaci s příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie žádost členského státu o posilu a posouzení jeho potřeb, aby mohly vymezit komplexní balíček posil, jenž sestává z různých činností koordinovaných příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie, které musí schválit dotčený členský stát.
2. Komise ve spolupráci s hostitelským členským státem a příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie stanoví podmínky spolupráce v hotspotu a odpovídá za koordinaci činností podpůrných týmů pro řízení migrace.

3. Výkonný ředitel v případech uvedených v odstavci 1 zahájí postup pro vyslání azylových podpůrných týmů jako součásti podpůrných týmů pro řízení migrace, podle potřeby včetně odborníků z rezervní skupiny pro otázky azylu. Operativní a technické posílení poskytnuté azylovými podpůrnými týmy v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace může zahrnovat:
- a) pomoc při prověřování státních příslušníků třetích zemí, včetně jejich zjišťování totožnosti, registrace a v případě, že o to hostitelský členský stát požádá, snímání jejich otisků prstů a poskytování informací o účelu těchto postupů;
 - b) poskytnutí počátečních informací státním příslušníkům třetí země, kteří chtějí podat žádost o mezinárodní ochranu, a postoupení těchto státních příslušníků třetí země příslušným vnitrostátním orgánům;
 - c) poskytování informací žadatelům o mezinárodní ochranu ohledně řízení o mezinárodní ochraně a případně informací o podmínkách přijímání a relokační, jakož i poskytování nezbytné pomoci žadatelům či potenciálním žadatelům, kterých by se relokace mohla týkat;
 - d) registraci žádostí o mezinárodní ochranu a v případě, že o to požádá hostitelský členský stát, usnadnění přezkumu těchto žádostí.

Článek 22

Situace nepřiměřeného tlaku nebo neúčinnosti azylových a přijímacích systémů

1. Rada může na návrh Komise podle čl. 15 odst. 7 neprodleně přijmout prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí, v němž určí jedno nebo více opatření stanovených v čl. 16 odst. 2, která má agentura přijmout na podporu členského státu, a kterými se uvedenému členskému státu uloží povinnost spolupracovat s agenturou při provádění těchto opatření, pokud azylový nebo přijímací systém uvedeného členského státu přestane být účinný do té míry, že to má závažné důsledky pro fungování společného evropského azylového systému, a pokud:
 - a) azylový nebo přijímací systém uvedeného členského státu je vystaven nepřiměřenému tlaku, v jehož důsledku jsou na tento systém kladeny značné a neodkladné nároky, a daný členský stát nepřijme dostatečná opatření k řešení tohoto tlaku, přičemž ani nepožádá agenturu o operativní a technickou pomoc podle čl. 16 odst. 1 písm. a), b) nebo c) nebo nesouhlasí s návrhem agentury na poskytnutí pomoci z vlastního podnětu podle čl. 16 odst. 1 písm. d); nebo
 - b) pokud uvedený členský stát nedodrжуje doporučení Komise uvedená v čl. 15 odst. 5.

Rada předá rozhodnutí podle prvního pododstavce Evropskému parlamentu.

2. Výkonný ředitel určí do tří pracovních dnů ode dne přijetí rozhodnutí Rady podle odstavce 1 podrobnosti praktického provádění uvedeného rozhodnutí Rady. Souběžně výkonný ředitel vypracuje operační plán a předloží jej dotčenému členskému státu. Výkonný ředitel a dotčený členský stát se dohodnou na operačním plánu do tří pracovních dnů ode dne jeho předložení.
3. Agentura vyšle nezbytné odborníky z rezervní skupiny pro otázky azylu a odborníky z řad vlastních zaměstnanců v souladu s čl. 20 odst. 3. Agentura může v případě potřeby vyslat další azylové podpůrné týmy.
4. Dotčený členský stát dodržuje rozhodnutí Rady uvedené v odstavci 1. Za tímto účelem spolupracuje s agenturou a přijme okamžitě opatření nezbytná pro usnadnění provedení uvedeného rozhodnutí a k praktickému výkonu opatření stanovených v uvedeném rozhodnutí a v operačním plánu, aniž je dotčena jeho pravomoc rozhodovat o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu.

5. Pro účely tohoto článku poskytnou členské státy k vyslání odborníky z rezervní skupiny pro otázky azylu podle toho, jak určí výkonný ředitel, a nemohou se odvolávat na výjimečnou situaci podle čl. 19 odst. 3 nebo odst. 8. Hostitelský členský stát nevyšle odborníky, kteří jsou součástí jeho pevného příspěvku do rezervní skupiny pro otázky azylu.

Článek 23

Technické vybavení

1. Aniž je dotčena povinnost hostitelského členského státu poskytnout zařízení a vybavení nezbytné k tomu, aby agentura mohla poskytovat potřebnou operativní a technickou pomoc, může agentura vysílat do hostitelského členského státu, a to i na jeho žádost, vlastní technické vybavení, pokud by takové vybavení mohlo být potřebné pro azylové podpůrné týmy a mohlo by doplnit vybavení, které již bylo poskytnuto hostitelským členským státem či dalšími institucemi a jinými subjekty Unie.
2. Agentura může nabývat nebo si najímat technické vybavení na základě rozhodnutí výkonného ředitele po konzultaci se správní radou. Před nabytím nebo nájmem technického vybavení se provede důkladná analýza potřeb, nákladů a přínosů. Každý výdaj týkající se tohoto nabytí nebo nájmu musí být stanoven v rozpočtu agentury a v souladu s finančními pravidly platnými pro agenturu.

3. Agentura zajistí bezpečnost vlastního vybavení v průběhu celého jeho životního cyklu.

Článek 24

Vnitrostátní kontaktní místo

Každý členský stát by měl určit své vnitrostátní kontaktní místo pro účely komunikace s agenturou ohledně všech záležitostí týkajících se operativní a technické pomoci uvedené v článcích 16 a 22

Článek 25

Koordinátor agentury

1. Agentura zaručí operativní provádění všech organizačních aspektů, včetně účasti zaměstnanců agentury, týkající se vysílání azylových podpůrných týmů po celou dobu poskytování operativní a technické pomoci podle článků 16 nebo 22.
2. Výkonný ředitel jmenuje z řad zaměstnanců agentury jednoho nebo více odborníků, kteří budou působit nebo budou vysláni jako koordinátoři pro účely odstavce 1. Výkonný ředitel o tomto jmenování uvědomí hostitelský členský stát.

3. Koordinátor podporuje spolupráci a koordinaci mezi hostitelským členským státem a zúčastněnými členskými státy. Koordinátor zejména:
 - a) jedná jako spojovací článek mezi agenturou, hostitelským členským státem a odborníky účastnícími se azylových podpůrných týmů a zároveň poskytuje jménem agentury pomoc ve všech záležitostech souvisejících s podmínkami vyslání odborníků;
 - b) sleduje řádné provádění operačního plánu;
 - c) jedná jménem agentury ohledně všech aspektů vyslání azylových podpůrných týmů a podává agentuře o všech těchto aspektech zprávy;
 - d) podává výkonnému řediteli zprávy v případech, kdy není přiměřeně prováděn operační plán.
4. Výkonný ředitel může pověřit koordinátora, aby byl nápomocen při řešení jakýchkoli sporů týkajících se provádění operačního plánu a vysílání azylových podpůrných týmů.
5. Při plnění svých povinností koordinátor úzce spolupracuje s příslušnými vnitrostátními orgány a přijímá pokyny pouze od výkonného ředitele.

Článek 26
Občanskoprávní odpovědnost

1. Hostitelský členský stát odpovídá v souladu s jeho vnitrostátním právem za jakoukoli újmu, kterou odborníci účastníci se azylového podpůrného týmu působícího na jeho území způsobí po dobu trvání svých operací.
2. Pokud tato újma vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání odborníků účastnících se azylového podpůrného týmu, může hostitelský členský stát požádat domovský členský stát nebo agenturu o úhradu jakékoli částky, kterou zaplatil poškozeným nebo osobám oprávněným obdržet tyto částky jejich jménem.
3. Aniž je dotčeno uplatňování jeho práv vůči třetím stranám, zdrží se každý členský stát uplatňování nároků vůči hostitelskému členskému státu nebo jakémukoli jinému členskému státu za újmu, již utrpěl, ledaže vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání.
4. Veškeré spory mezi členskými státy nebo mezi členským státem a agenturou týkající se použití odstavců 2 a 3 tohoto článku, jež nemohou být vyřešeny jednáním mezi nimi, budou předloženy Soudnímu dvoru v souladu s článkem 273 Smlouvy o fungování EU.

5. Aniž je dotčeno uplatňování jejích práv vůči třetím stranám, nese agentura náklady související se škodami vzniklými na jejím vybavení během vyslání jednotek, nevznikla-li škoda v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání.

Článek 27

Trestní odpovědnost

Po dobu vyslání azylového podpůrného týmu se na vyslané odborníky, pokud jde o jakékoliv trestné činy, které spáchali nebo které byly spáchány proti nim, pohlíží stejně jako v případě úředníků hostitelského členského státu.

Článek 28

Náklady

1. Agentura nese náklady, které vzniknou na základě účasti odborníků v azylových podpůrných týmech, a to zejména:
 - a) náklady na dopravu z domovského členského státu do hostitelského členského státu, na dopravu z hostitelského členského státu do domovského členského státu a na dopravu v hostitelském členském státě pro účely vyslání;
 - b) náklady na očkování;

- c) náklady na zvláštní potřeby pojištění;
 - d) náklady na zdravotní péči;
 - e) denní cestovní náhrady, včetně nákladů na ubytování;
 - f) náklady na technické vybavení agentury.
 - g) odměny odborníků;
 - h) dopravní náklady včetně nákladů za pronájem vozu a všech souvisejících nákladů, jako je pojištění, pohonné hmoty a mýtné;
 - i) telekomunikační poplatky.
2. Správní rada stanoví a podle potřeby aktualizuje prováděcí pravidla pro vyplácení nákladů vzniklých odborníkům v souladu s odstavcem 1.

Kapitola 7

Výměna informací a ochrana údajů

Článek 29

Systémy výměny informací

1. Agentura usnadní výměnu informací týkajících se jejích úkolů s Komisí, členskými státy a případně s příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie.

2. Agentura ve spolupráci s Agenturou Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA), zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1726¹, vyvíjí a provozuje informační systém umožňující výměnu utajovaných informací v souladu s rozhodnutím Rady 2013/488/EU² a s rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2015/444³ a osobních údajů uvedených v člancích 31 a 32 tohoto nařízení se subjekty uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 30

Ochrana údajů

1. Při zpracování osobních údajů agentura uplatňuje nařízení (EU) 2018/1725.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1726 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a o změně nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a zrušení nařízení (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 99).

² Rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

³ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

2. Správní rada přijme opatření pro uplatňování nařízení (EU) 2018/1725 agenturou, včetně opatření týkajících se jmenování pověřence agentury pro ochranu osobních údajů. Tato opatření se přijmou po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů.
3. Aniž jsou dotčeny články 31 a 32, může agentura zpracovávat osobní údaje pro nezbytné administrativní účely týkající se personálu.
4. Zakazuje se předávání osobních údajů zpracovaných agenturou a další předávání osobních údajů zpracovaných v rámci tohoto nařízení členskými státy orgánům třetích zemí nebo třetím stranám, včetně mezinárodních organizací.
5. Na základě informovaného a svobodného souhlasu státního příslušníka třetí země identifikovaného výlučně pro účely provedení postupu znovusídlení může agentura, odchylně od odstavce 4, předat celé jeho jméno, informace o průběhu postupu znovusídlení, který se ho týká, a informace o výsledku tohoto postupu znovusídlení, a to v rozsahu nezbytném pro dosažení uvedeného účelu. Tyto osobní údaje nesmí být dále zpracovávány pro žádný jiný účel ani dále předávány.

6. Pokud odborníci účastníci se azylových podpůrných týmů zpracovávají osobní údaje na základě pokynů hostitelského členského státu během poskytování operativní a technické pomoci tomuto členskému státu, použije se nařízení (EU) 2016/679.

Článek 31

Účely zpracování osobních údajů

1. Agentura zpracovává osobní údaje pouze v nezbytném rozsahu a pro tyto účely:
- a) poskytování operativní a technické pomoci v souladu s čl. 16 odst. 2 a čl. 21 odst. 2 a 3;
 - b) provádění výběru případů pro účely monitorování uvedeného v článku 14;
 - c) usnadňování výměny informací s příslušnými vnitrostátními orgány, Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, Europolem nebo Eurojustem v souladu s článkem 37 a v rámci informací získaných při plnění úkolů uvedených v čl. 21 odst. 3, je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů v souladu s jejich příslušnými mandáty;

- d) analyzování informací o situaci v oblasti azylu v Unii podle článku 5.
 - e) pomoci členským státům s jejich opatřeními v oblasti znovusídlování.
2. Při zpracování osobních údajů musí být dodržována zásada přiměřenosti a takové zpracování osobních údajů musí být přísně omezeno na osobní údaje nezbytné pro účely uvedené v odstavci 1.
 3. Členské státy nebo instituce a jiné subjekty Unie, které poskytují osobní údaje agentuře, předávají agentuře údaje pouze pro účely uvedené v odstavci 1. Jakékoli zpracovávání uchovávaných osobních údajů pro jiné účely, než jsou uvedeny v odstavci 1, je zakázáno.
 4. Členské státy nebo instituce a jiné subjekty Unie, které poskytují osobní údaje agentuře, mohou při předávání osobních údajů určit jakákoli omezení přístupu či použití, ať obecná, nebo konkrétní, včetně omezení týkající se jejich předávání, výmazu nebo zničení. Pokud potřeba těchto omezení vyjde najevo po předání osobních údajů, členské státy nebo dotčené instituce a jiné subjekty Unie o tom uvědomí agenturu. Agentura musí tato omezení dodržet.

Článek 32

Zpracování osobních údajů pro poskytování operativní a technické pomoci a pro účely znovuusídlení

1. Zpracování osobních údajů, které agentura shromáždila nebo které jí byly předány členskými státy nebo jejími vlastními zaměstnanci při poskytování operativní a technické pomoci členským státům a pro účely znovuuusídlení, je omezeno na tyto údaje o státních příslušnících třetí země:
 - a) celé jméno;
 - b) datum a místo narození;
 - c) místo bydliště nebo pobytu;
 - d) pohlaví;
 - e) věk;
 - f) státní příslušnost;
 - g) povolání;
 - h) vzdělání;
 - i) rodinní příslušníci;

- j) datum a místo příjezdu;
- k) otisky prstů;
- l) digitální zobrazení tváře; a
- m) status mezinárodní ochrany.

2. Osobní údaje uvedené v odstavci 1 může agentura zpracovávat, je-li to nezbytné pro jeden z těchto účelů:

- a) přijetí operativního a technického opatření podle čl. 16 odst. 2 písm. a), b) c), g) nebo h);
- b) předání těchto osobních údajů Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž, Europolu nebo Eurojustu za účelem plnění jejich úkolů v souladu s jejich příslušnými mandáty a v souladu s článkem 30;
- c) předání těchto osobních údajů vnitrostátním orgánům příslušným pro oblast azylu a přistěhovalectví a jiným příslušným službám v souladu s vnitrostátním právem a vnitrostátními a unijními pravidly pro ochranu osobních údajů;
- d) analýzu informací o situaci v oblasti azylu, jak je uvedeno v článku 5;
- e) pomoc členským státům s jejich opatřeními v oblasti znovuosídlení.

3. Je-li to nezbytně nutné pro operativní a technická opatření podle čl. 16 odst. 2 písm. c), nebo pro účely uvedené v odst. 2 písm. e) tohoto článku, může agentura v souvislosti s konkrétním případem zpracovat osobní údaje nezbytné pro posouzení toho, zda je státní příslušník třetí země způsobilý pro získání mezinárodní ochrany, a osobní údaje týkající se zdravotního stavu či zvláštní zranitelnosti státního příslušníka třetí země. Tyto osobní údaje jsou zpřístupněny pouze pracovníkům, kteří s nimi musí být v daném konkrétním případě obeznámeni. Tito pracovníci musí zachovávat důvěrnost těchto údajů. Tyto osobní údaje nesmí být dále zpracovávány ani dále předávány.
4. Agentura osobní údaje vymaže, jakmile je předá Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž, Europolu nebo Eurojustu nebo příslušným vnitrostátním orgánům nebo jakmile byly použity pro analýzu informací o situaci v oblasti azylu podle článku 5. Doba uchovávání údajů v žádném případě nepřekročí 30 dní ode dne, kdy agentura tyto osobní údaje shromáždí nebo obdrží. Agentura anonymizuje osobní údaje v analýze informací o situaci v oblasti azylu podle článku 5.
5. Agentura osobní údaje získané za účelem uvedeným v čl. 31 odst. 1 písm. e) vymaže, jakmile již nejsou nezbytné pro účel, pro který byly získány, a v každém případě do 30 dnů ode dne, kdy došlo k znovusídlení státního příslušníka třetí země.]

6. Aniž jsou dotčena další práva stanovená v nařízení (EU) 2016/679 a kromě informací uvedených v článku 13 uvedeného nařízení, poskytnou odborníci účastníci se azylových podpůrných týmů, kteří předávají osobní údaje podle odstavce 1 tohoto článku, státním příslušníkům třetí země v okamžiku shromažďování jejich osobních údajů kontaktní údaje příslušného dozorového úřadu odpovědného za monitorování a prosazování souladu s uvedeným nařízením.

Článek 33

Spolupráce s Dánskem

Agentura usnadňuje operativní spolupráci s Dánskem, včetně výměny informací a osvědčených postupů v oblastech své činnosti.

Článek 34

Spolupráce s přidruženými zeměmi

1. Činnosti agentury se mohou účastnit Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko.

2. Povaha, rozsah a způsob účasti Islandu, Lichtenštejska, Norska a Švýcarska na činnosti agentury jsou stanoveny v příslušných ujednáních. Součástí těchto ujednání jsou ustanovení týkající se účasti na iniciativách agentury, finančních příspěvků, účasti na zasedáních správní rady a zaměstnanců. Pokud jde o zaměstnance, ujednání musí být v souladu se služebním řádem úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a s pracovním řádem ostatních zaměstnanců Unie (dále jen „pracovní řád“) stanovenými v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68¹.

Článek 35

Spolupráce s třetími zeměmi

1. V oblastech vztahujících se k její činnosti a v míře nezbytné pro plnění jejích úkolů agentura usnadňuje a podporuje operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v rámci vnější politiky Unie, mimo jiné v oblasti ochrany základních práv a ve spolupráci s ESVČ. Agentura a členské státy podporují a dodržují normy, které jsou součástí práva Unie, a to i při provádění činnosti na území třetích zemí.

¹ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Agentura může spolupracovat s orgány třetích zemí příslušnými pro záležitosti, které upravuje toto nařízení, a to za podpory ze strany delegací Unie a za koordinace s nimi, zejména s cílem prosazovat normy Unie v oblasti azylu, pomáhat třetím zemím v oblasti odborných znalostí a vytváření kapacit pro jejich vlastní azylové a přijímací systémy a provádění programů regionálního rozvoje a ochrany a dalších opatření. Agentura může provádět tuto spolupráci v rámci pracovních ujednání uzavřených s těmito orgány v souladu s právem a politikou Unie. Správní rada rozhoduje o uvedených pracovních ujednáních, která podléhají předchozímu schválení Komise. Před uzavřením pracovních ujednání o nich agentura informuje Evropský parlament a Radu.
3. V rámci spolupráce se třetími zeměmi může agentura podporovat členský stát na jeho žádost při provádění programů pro znovusídlování.
4. V rámci vnější politiky Unie se agentura v příslušných případech podílí na provádění mezinárodních dohod, které Unie uzavřela se třetími zeměmi, ve vztahu k záležitostem upraveným tímto nařízením.

5. Agentura může využívat finanční prostředky Unie v souladu s ustanoveními příslušných nástrojů na podporu vnější politiky Unie. Agentura může ve třetích zemích zahájit a financovat projekty technické pomoci týkající se záležitostí upravených tímto nařízením.
6. Agentura informuje Evropský parlament o činnostech prováděných v souladu s tímto článkem, a to prostřednictvím své výroční zprávy o situaci v oblasti azylu v Unii uvedené v článku 69. Tato zpráva zahrnuje i posouzení spolupráce s třetími zeměmi.

Článek 36

Styční úředníci v třetích zemích

1. Agentura může do třetích zemí vysílat odborníky z řad vlastních zaměstnanců jako styčné úředníky. Styční úředníci při plnění svých povinností ve třetích zemích požívají nejvyšší možné ochrany. Styční úředníci jsou vysíláni pouze do těch třetích zemí, jejichž postupy řízení migrace a azylu jsou v souladu se standardy nezcizitelných lidských práv.
2. Při vysílání styčných úředníků by měly být v rámci vnější politiky Unie upřednostněny ty třetí země, které na základě analýzy informací o své situaci v oblasti azylu uvedené v článku 5 představují země původu nebo země tranzitu pro migraci související s azylem. Vyslání styčných úředníků podléhá schválení správní radou.

3. V souladu s právem Unie a při plném dodržování základních práv zahrnují úkoly styčných úředníků navazování a udržování kontaktů s příslušnými orgány třetí země, do které jsou vysláni, s cílem shromažďovat informace, přispívat k zavedení řízení migrace zohledňujícího potřebu ochrany a případně s cílem usnadňovat přístup k legálním cestám do Unie pro osoby, které potřebují ochranu, a to také pomocí znovusídlování. Styční úředníci svou činnost úzce koordinují s delegacemi Unie a případně s mezinárodními organizacemi a subjekty, zejména s UNHCR.
4. K rozhodnutí agentury vyslat styčné úředníky do třetích zemí musí Komise předem vydat stanovisko. Evropský parlament o tom musí být neprodleně v plné míře informován.

Článek 37

Spolupráce s institucemi a jinými subjekty Unie

1. Agentura spolupracuje s institucemi a jinými subjekty Unie, které vykonávají činnost související s její oblastí působnosti, zejména s institucemi a jinými subjekty působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které jsou příslušné pro záležitosti, které upravuje toto nařízení.

2. Spolupráce podle odstavce 1 probíhá po předchozím schválení Komisí v rámci pracovních ujednání uzavřených s institucemi a jinými subjekty Unie zmíněnými v uvedeném odstavci. Agentura informuje o každém takovém pracovním ujednání Evropský parlament a Radu.
3. Spoluprací podle odstavce 1 vznikne synergie mezi příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie a zamezí se zdvojování činnosti při plnění úkolů každou institucí a jinými subjekty Unie podle jejich mandátů.

Článek 38

Spolupráce s UNHCR a dalšími mezinárodními organizacemi

Agentura spolupracuje s mezinárodními organizacemi, zejména s UNHCR, v oblastech, které upravuje toto nařízení, v rámci pracovních ujednání uzavřených s těmito organizacemi v souladu se Smlouvami a nástroji vymezujícími jejich pravomoci. Správní rada rozhoduje o pracovních ujednáních, která podléhají předchozímu schválení Komisí. Agentura informuje o každém takovém pracovním ujednání Evropský parlament a Radu.

Kapitola 8

Organizace agentury

Článek 39

Správní a řídicí struktura

Správní a řídicí strukturu agentury tvoří:

- a) správní rada, která plní funkce stanovené v článku 41;
- b) výkonný ředitel, který plní povinnosti stanovené v článku 47;
- c) zástupce výkonného ředitele, jak je stanoveno v článku 48;
- d) úředník pro otázky základních práv, jak je stanoveno v článku 49; a
- e) poradní fórum, jak je stanoveno v článku 50.

Článek 40
Složení správní rady

1. Správní rada sestává z jednoho zástupce každého členského státu a dvou zástupců Komise. Každý z těchto zástupců má hlasovací právo.
2. Členem správní rady je jeden zástupce UNHCR. Tento zástupce nemá hlasovací právo.
3. Každý člen správní rady má náhradníka. Náhradník zastupuje řádného člena správní rady v jeho nepřítomnosti.
4. Členové správní rady a jejich náhradníci jsou jmenováni na základě svých znalostí a odbornosti v oblasti azylu, a to s ohledem na příslušné manažerské, správní a rozpočtové dovednosti. Všechny zúčastněné strany usilují o vyvážené zastoupení mužů a žen ve správní radě.
5. Funkční období členů správní rady činí čtyři roky. Mohou být jmenováni opětovně. Po uplynutí funkčního období nebo v případě odstoupení zastávají členové svou funkci až do okamžiku, kdy je jejich funkční období obnoveno nebo kdy jsou nahrazeni.

Článek 41
Funkce správní rady

1. Správní rada určuje obecné zaměření činností agentury a zajišťuje, že agentura plní své úkoly. Správní rada zejména:
 - a) přijímá roční rozpočet agentury dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem a vykonává další funkce ve vztahu k rozpočtu agentury podle kapitoly 9;
 - b) schvaluje souhrnnou výroční zprávu o činnosti agentury a zasílá ji do 1. července každého roku Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru a zveřejňuje ji;
 - c) přijímá finanční předpisy, které se vztahují na agenturu v souladu s článkem 56;
 - d) přijímá veškerá rozhodnutí v souvislosti s prováděním mandátu agentury podle tohoto nařízení;
 - e) přijímá strategii boje proti podvodům, která je úměrná riziku podvodů, a zohledňuje náklady a přínosy opatření, jež mají být jako součást této strategie provedena;

- f) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů;
- g) na základě analýzy potřeb přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro komunikaci a šíření informací uvedené v čl. 2 odst. 2 na základě analýzy potřeb;
- h) přijímá svůj jednací řád;
- i) v souladu s odstavcem 2 vykonává ve vztahu k zaměstnancům agentury pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy („pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
- j) přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu a pracovnímu řádu v souladu s článkem 110 služebního řádu;
- k) jmenuje výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele, vykonává nad nimi disciplinární pravomoc a v případě potřeby prodlužuje jejich funkční období podle článku 46 nebo je odvolává z funkce podle článku 48;

- l) jmenuje z kandidátů navržených výkonným ředitelem úředníka pro otázky základních práv, na něhož se vztahuje služební a pracovní řád;
- m) jmenuje účetního, na něhož se vztahuje služební a pracovní řád a který je při výkonu svých funkcí zcela nezávislý;
- n) přijímá výroční zprávu o situaci v oblasti azylu v Unii podle článku 69;
- o) přijímá veškerá rozhodnutí týkající se vývoje informačních systémů stanovených v tomto nařízení, včetně informačního portálu podle čl. 9 odst. 2 písm. b);
- p) v souladu s článkem 63 tohoto nařízení přijímá prováděcí pravidla pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001;
- q) přijímá opatření pro uplatňování nařízení (EU) 2018/1725 agenturou, včetně opatření týkajících se jmenování pověřence agentury pro ochranu osobních údajů;
- r) přijímá zaměstnaneckou politiku agentury v souladu s článkem 60;
- s) přijímá každoročně programový dokument agentury v souladu s článkem 42;

- t) přijímá veškerá rozhodnutí týkající se zřizování a případně i změn vnitřní struktury agentury;
- u) přijímá vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích ze zpráv o interním a externím auditu a hodnocení, jakož i z vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);
- v) přijímá provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy vyvinuté agenturou v souladu s čl. 13 odst. 2;
- w) schvaluje pokyny týkající se informací o zemi původu a jakýkoli přezkum nebo aktualizaci těchto pokynů v souladu s čl. 11 odst. 2 a 4;
- x) přijímá rozhodnutí, kterým se stanovuje společná metodologie pro monitorovací mechanismus uvedený v článku 14;
- y) přijímá program monitorování operačního a technického provádění společného evropského azylového systému v souladu s čl. 15 odst. 1;
- z) přijímá doporučení vyplývající z monitorování v souladu s čl. 15 odst. 4;

- aa) stanoví profily a celkový počet odborníků, kteří mají být k dispozici pro azylové podpůrné týmy a pro rezervní skupinu pro otázky azylu, a rozhoduje o nich v souladu s čl. 19 odst. 2 a 6;
- ab) přijímá strategii pro vztahy se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi týkající se otázek, pro které je agentura příslušná, jakož i pracovní ujednání s Komisí pro její provádění;
- ac) povoluje a schvaluje uzavírání pracovních ujednání v souladu s články 35, 37 a 38.

2. Správní rada přijme podle článku 110 služebního řádu rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterým přenesé příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn přenést pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na další osoby.

Vyžaduje-li to mimořádná situace, může správní rada rozhodnout o dočasném pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí jím přenesených na další osoby a vykonávat je sama, případně je přenést na některého ze svých členů nebo na některého zaměstnance jiného než výkonného ředitele.

3. Správní rada může zřídit menší výkonnou radu, která jí a výkonnému řediteli bude nápomocna při přípravě rozhodnutí, programů a činností, které má správní rada přijmout. Je-li to nezbytné, může tato výkonná rada přijímat jménem správní rady určitá prozatímní, naléhavá rozhodnutí, zejména pokud jde o otázky správy a řízení. Výkonná rada nepřijímá rozhodnutí, která správní rada musí přijmout dvoutřetinovou nebo tříčtvrtinovou většinou svých členů. Správní rada může pověřit výkonnou radu některými jasně vymezenými úkoly, zejména pokud by toto přenesení zvýšilo efektivitu agentury. Správní rada nemůže výkonnou radu pověřit úkoly, které se týkají rozhodnutí, jež musí správní rada přijmout dvoutřetinovou nebo tříčtvrtinovou většinou svých členů. Pro účely zřízení výkonné rady přijme správní rada její jednací řád. Tento jednací řád upravuje zejména složení a funkce výkonné rady.

Článek 42

Víceleté programování a roční pracovní programy

1. Správní rada zašle návrh programového dokumentu obsahujícího víceletý a roční program, založený na návrhu předloženého výkonným ředitelem, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 31. ledna každého roku. Správní rada rovněž zašle jakoukoli později aktualizovanou verzi programového dokumentu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Správní rada každoročně do 30. listopadu přijme dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem programový dokument s přihlédnutím ke stanovisku Komise, a pokud jde o víceletý program, po konzultaci s Evropským parlamentem. Správní rada předá programový dokument Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Za konečný se programový dokument považuje po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

2. Víceleté programování stanoví celkové strategické plánování ve střednědobém a dlouhodobém výhledu, včetně cílů, předpokládaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Stanoví rovněž plánování zdrojů, včetně víceletého rozpočtu a počtu zaměstnanců.

Víceleté programování vymezuje strategické oblasti zásahu a vysvětluje, co je třeba učinit, aby bylo dosaženo cílů v něm stanovených. Víceleté programování obsahuje strategii pro vztahy se třetími zeměmi uvedenými v článku 35 a s mezinárodními organizacemi uvedenými v článku 38, opatření, která s touto strategií souvisejí, a specifikaci souvisejících zdrojů.

Víceletý program se provádí prostřednictvím ročních pracovních programů. Víceleté programování se každoročně aktualizuje, a je-li to vhodné, zejména v reakci na výsledek hodnocení uvedeného v článku 70.

3. Roční pracovní program obsahuje podrobné cíle a předpokládané výsledky, včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis financovaných činností a vymezuje finanční a lidské zdroje přidělené na jednotlivé činnosti podle zásad sestavování a řízení rozpočtu podle činností. Roční pracovní program musí být v souladu s víceletým programem uvedeným v odstavci 2. Roční pracovní program jasně uvádí, jaké úkoly byly ve srovnání s předchozím rozpočtovým rokem přidány, změněny či zrušeny.
4. Je-li agentuře svěřen nový úkol, správní rada roční pracovní program změní.

Každá podstatná změna ročního pracovního programu se přijímá stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může přenést pravomoc k provádění nepodstatných změn ročního pracovního programu na výkonného ředitele.

Článek 43
Předseda správní rady

1. Správní rada volí předsedu a místopředsedu z řad svých členů s hlasovacím právem. Předseda a místopředseda jsou voleni dvoutřetinovou většinou členů správní rady s hlasovacím právem.

Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, jeho místo automaticky zaujme místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy činí čtyři roky a lze je jednou prodloužit. Skončí-li však jejich členství ve správní radě v průběhu jejich funkčního období, končí tímž dnem automaticky i jejich funkční období.

Článek 44
Zasedání správní rady

1. Zasedání správní rady svolává předseda.
2. Výkonný ředitel se účastní jednání správní rady, avšak bez hlasovacího práva.

3. Zástupce UNHCR se neúčastní zasedání, během kterých správní rada vykonává funkce stanovené v čl. 41 odst. 1 písm. e), f), i), j), k), p), r), s), t) nebo u) nebo v čl. 41 odst. 2 a pokud správní rada rozhoduje o uvolnění finančních zdrojů na financování činností UNHCR, jak je uvedeno v článku 52, jež agentuře umožní využít jeho odborných znalostí.
4. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát za rok. Správní rada se schází rovněž z podnětu jejího předsedy, na žádost Komise nebo na žádost třetiny svých členů.
5. Správní rada může k účasti na jednání přizvat jako pozorovatele jakoukoli osobu, jejíž názor může být relevantní.
6. Dánsko je přizváno k účasti na zasedáních správní rady a vyśle svého zástupce.
7. Členům správní rady a jejich náhradníkům mohou být v souladu s jejím jednacím řádem při zasedáních nápomocní poradci nebo odborníci.
8. Sekretariát pro správní radu zajišťuje agentura.

Článek 45

Pravidla hlasování ve správní radě

1. Není-li stanoveno jinak, přijímá správní rada rozhodnutí absolutní většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.
2. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V nepřítomnosti člena s hlasovacím právem je k výkonu hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.
3. Předseda se hlasování účastní.
4. Výkonný ředitel se hlasování neúčastní.
5. Zástupci členských států, které se v plné míře neúčastní *acquis* Unie v oblasti azylu, nehlasují v případě, kdy správní rada přijímá provozní normy, ukazatele, pokyny nebo osvědčené postupy, které se týkají výlučně nástroje Unie v oblasti azylu, jenž pro členské státy, které zastupují, není závazný.
6. Jednací řád správní rady stanoví podrobná pravidla hlasování, zejména podmínky, za nichž může člen zastupovat jiného člena.

Článek 46
Výkonný ředitel

1. Výkonný ředitel je zaměstnancem a je přijat jako dočasný zaměstnanec agentury podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu.
2. Komise navrhne alespoň tři kandidáty na místo výkonného ředitele na základě seznamu sestaveného po zveřejnění volného místa v *Úředním věstníku Evropské unie* a případně v jiných tiskovinách nebo na internetových stránkách.
3. Správní rada jmenuje výkonného ředitele na základě zásluh, doložených správních a řídicích schopností na vysoké úrovni a odborných zkušeností ve vysoké funkci v oblasti migrace a azylu. Před jmenováním jsou kandidáti navržení Komisí požádáni, aby učinili prohlášení před příslušným výborem nebo příslušnými výbory Evropského parlamentu a zodpověděli otázky členů tohoto výboru nebo výborů.

Po tomto prohlášení přijímá Evropský parlament stanovisko, v němž uvede svůj názor, a může uvést, kterého kandidáta upřednostňuje.

Správní rada jmenuje výkonného ředitele, přičemž zohlední stanovisko Evropského parlamentu uvedené ve druhém pododstavci.

Pokud se správní rada rozhodne jmenovat jiného kandidáta než kandidáta, kterého upřednostnil Evropský parlament, vyrozumí písemně Evropský parlament a Radu o tom, jakým způsobem bylo stanovisko Evropského parlamentu zohledněno.

Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem agentury předseda správní rady.

4. Funkční období výkonného ředitele je pět let. Před koncem tohoto období provede Komise posouzení, které zohlední hodnocení činnosti výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy agentury.
5. Správní rada může na návrh Komise, který zohlední posouzení uvedené v odstavci 4, funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit, a to na dobu nepřesahující pět let.

6. O záměru prodloužit funkční období výkonného ředitele uvědomí správní rada Evropský parlament. Výkonný ředitel může být požádán, aby během jednoho měsíce před tímto prodloužením učinil prohlášení před příslušným výborem nebo výbory Evropského parlamentu a zodpověděl otázky členů tohoto výboru nebo výborů.
7. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se na konci celkového funkčního období nesmí zúčastnit dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.
8. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze na základě rozhodnutí správní rady jednající na návrh Komise.
9. Správní rada přijímá rozhodnutí o jmenování, prodloužení funkčního období nebo odvolání výkonného ředitele dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.

Článek 47

Povinnosti výkonného ředitele

1. Výkonný ředitel řídí agenturu. Výkonný ředitel odpovídá za svou činnost správní radě.

2. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise a správní rady, jedná výkonný ředitel při plnění svých úkolů nezávisle a nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády, instituce, osoby ani jiného subjektu.
3. Výkonný ředitel podává Evropskému parlamentu na jeho žádost zprávy o plnění úkolů. Rada může vyzvat výkonného ředitele, aby předložil zprávu o plnění svých úkolů.
4. Výkonný ředitel je statutárním zástupcem agentury.
5. Výkonný ředitel odpovídá za plnění úkolů svěřených agentuře tímto nařízením. Výkonný ředitel odpovídá zejména za:
 - a) běžnou správu agentury;
 - b) provádění rozhodnutí přijatých správní radou;
 - c) vypracování programových dokumentů podle článku 42 a jejich předložení správní radě po konzultaci s Komisí;
 - d) provádění programových dokumentů podle článku 42 a podávání zpráv o jejich provádění správní radě;

- e) vypracování souhrnných výročních zpráv o činnosti agentury a jejich předložení k přijetí správní radě;
- f) vypracování akčního plánu pro provádění opatření v návaznosti na závěry zpráv o interním a externím auditu a hodnocení, jakož i vyšetřování OLAFu, a za podávání zprávy o pokroku dvakrát ročně Komisi a pravidelně správní radě a případně výkonné radě;
- g) aniž je dotčena vyšetřovací pravomoc OLAFu, za ochranu finančních zájmů Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami a zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek v případech, kdy jsou zjištěny nesrovnalosti, a případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a peněžitých sankcí;
- h) vypracování strategie agentury pro boj proti podvodům a její předložení správní radě ke schválení;
- i) přípravu návrhu finančních pravidel agentury;
- j) vypracování předběžných návrhů odhadu příjmů a výdajů agentury podle článku 53 a za plnění jejího rozpočtu;

- k) výkon pravomocí stanovených v článku 60 ve vztahu k zaměstnancům agentury;
- l) přijímání veškerých rozhodnutí týkajících se řízení informačních systémů stanovených v tomto nařízení, včetně informačního portálu podle čl. 9 odst. 2 písm. b);
- m) přijímání veškerých rozhodnutí týkajících se řízení vnitřních struktur agentury;
- n) vypracovávání zpráv o situaci v třetích zemích, jak je uvedeno v článku 9;
- o) předkládání společné analýzy a pokynů členům správní rady v souladu s čl. 11 odst. 2;
- p) zřizování týmů odborníků pro účely článků 14 a 15, které sestávají z odborníků z vlastních zaměstnanců agentury, Komise a v případě potřeby i z členských států a UNHCR, jakožto pozorovatelů;
- q) zahájení monitorování v souladu s čl. 15 odst. 2;
- r) předkládání zjištění a návrhů doporučení v rámci monitorování dotčenému členskému státu a následně správní radě v souladu s čl. 15 odst. 3 a 4;
- s) předkládání zpráv správní radě a Komisi v souladu s čl. 4 odst. 5;

- t) vyhodnocování, schvalování a koordinaci požadavků na operativní a technickou pomoc v souladu s čl. 16 odst. 1 a s článkem 20;
- u) zajišťování provádění operačních plánů uvedených v článku 18;
- v) zajišťování koordinace činností agentury v podpůrných týmech pro řízení migrace s Komisí a dalšími příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie v souladu s čl. 21 odst. 1;
- w) zajišťování provádění rozhodnutí Rady uvedených v čl. 22 odst. 2;
- x) rozhodování o nabytí nebo nájmu technického vybavení po konzultaci se správní radou v souladu s čl. 23 odst. 2;
- y) navrhování seznamu kandidátů na jmenování do funkce úředníka pro otázky základních práv v souladu s čl. 49 odst. 1;
- z) jmenování koordinátora agentury v souladu s čl. 25 odst. 2.

Článek 48
Zástupce výkonného ředitele

1. Zástupce výkonného ředitele je nápomocen výkonnému řediteli při řízení agentury a při plnění úkolů podle čl. 47 odst. 5. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo nezpůsobilý k výkonu funkce, zaujme zástupce výkonného ředitele jeho místo.
2. Správní rada jmenuje zástupce výkonného ředitele na návrh výkonného ředitele. Zástupce výkonného ředitele je jmenován na základě zásluh, patřičných správních a řídicích schopností a relevantních profesních zkušeností v oblasti azylu. Výkonný ředitel navrhne na místo zástupce výkonného ředitele alespoň tři kandidáty. Správní rada je oprávněna prodloužit funkční období zástupce výkonného ředitele nebo jej odvolat z funkce na základě návrhu výkonného ředitele. Na zástupce výkonného ředitele se vztahují obdobně čl. 46 odst. 1, 4, 7 a 9.

Článek 49

Úředník pro otázky základních práv

1. Správní rada jmenuje úředníka pro otázky základních práv z kandidátů navržených výkonným ředitelem. Úředník pro otázky základních práv musí mít nezbytnou kvalifikaci a zkušenosti v oblasti základních práv a azylu.
2. Úředník pro otázky základních práv je při výkonu svých povinností nezávislý a zodpovídá se přímo správní radě.
3. Úředník pro otázky základních práv odpovídá za to, že agentura dodržuje základní práva při výkonu všech svých činností, a za prosazování dodržování základních práv agenturou. Úředník pro otázky základních práv rovněž odpovídá za uplatňování mechanismu pro podávání a vyřizování stížností uvedeného v článku 51.
4. Úředník pro otázky základních práv spolupracuje s poradním fórem.

5. Úředník pro otázky základních práv musí být mimo jiné konzultován ohledně operačních plánů uvedených v článku 18, hodnocení operativní a technické pomoci agentury, kodexu chování uvedeného v článku 58 a evropských osnov v oblasti azylu uvedených v čl. 8 odst. 3. Úředník pro otázky základních práv má přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování základních práv v souvislosti se všemi činnostmi agentury, včetně organizování návštěv, se souhlasem dotčeného členského státu, v místech, kde agentura provádí operativní činnosti.

Článek 50

Poradní fórum

1. Agentura vede intenzivní dialog s příslušnými organizacemi občanské společnosti a příslušnými orgány působícími v oblasti azylové politiky na místní, regionální, unijní nebo mezinárodní úrovni. Za tímto účelem zřídí agentura poradní fórum.
2. Poradní fórum je mechanismem k výměně informací a sdílení poznatků. Poradní fórum zajišťuje intenzivní dialog mezi agenturou a příslušnými organizacemi a subjekty uvedenými v odstavci 1.

3. Agentura vyzve k účasti Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropskou agenturu pro pohraniční a pobřežní stráž, UNHCR a další příslušné organizace a subjekty uvedené v odstavci 1, aby se staly členy poradního fóra.

Správní rada přijme na návrh výkonného ředitele rozhodnutí o složení poradního fóra, včetně tematicky nebo zeměpisně zaměřených poradních skupin, a o podmínkách předávání informací tomuto fóru. Po konzultaci se správní radou a výkonným ředitelem si poradní fórum stanoví vlastní pracovní metody, zahrnující tematické nebo zeměpisně zaměřené pracovní skupiny podle toho, co se jeví jako nezbytné a užitečné.

4. Poradní fórum poskytuje výkonnému řediteli a správní radě poradenství v záležitostech týkajících se azylu podle konkrétních potřeb agentury v prioritních oblastech její činnosti.

5. Poradní fórum zejména:

- a) předkládá správní radě připomínky k ročnímu a víceletému pracovnímu programu podle článku 42;
- b) zajišťuje správní radě zpětnou vazbu a navrhuje jí následná opatření týkající se výroční zprávy o situaci v oblasti azylu v Unii uvedené v článku 69; a

- c) sděluje výkonnému řediteli a správní radě závěry a doporučení z konferencí, seminářů a zasedání a zjištění ze studií nebo prací v terénu prováděných kteroukoli z členských organizací nebo subjektů poradního fóra, které jsou pro práci agentury relevantní.
6. Poradní fórum je konzultováno ohledně přípravy, přijetí a provádění strategie pro oblast základních práv uvedené v čl. 57 odst. 3 a kodexu chování uvedeného v článku 58, zavedení mechanismu pro podávání a vyřizování stížností uvedeného v článku 51 a vypracování evropských osnov v oblasti azylu uvedených v čl. 8 odst. 3.
7. Poradní fórum se schází v plném rozsahu nejméně jednou ročně a pořádá schůze pro tematicky či zeměpisně zaměřené poradní skupiny podle potřeby.

Článek 51

Mechanismus pro podávání a vyřizování stížností

1. Agentura zavede mechanismus pro podávání a vyřizování stížností s cílem zajistit, aby při všech činnostech agentury byla dodržována základní práva.

2. Každá osoba, která je přímo dotčena činností odborníka účastnícího se azylového podpůrného týmu a která se domnívá, že v důsledku této činnosti byla porušena její základní práva, nebo jakákoli strana zastupující takovou osobu, mohou agentuře podat písemnou stížnost.
3. Přípustné jsou pouze odůvodněné stížnosti, které se týkají konkrétních případů porušení základních práv. Stížnosti, které napadají rozhodnutí vnitrostátního orgánu o jednotlivé žádosti o mezinárodní ochranu, jsou nepřípustné. Nepřípustné jsou rovněž stížnosti anonymní, urážlivé, zlomyslné, neopodstatněné, zlovolné, hypotetické nebo nepřesné.
4. Úředník pro otázky základních práv vyřizuje stížnosti obdržené agenturou a činí tak v souladu s právem na řádnou správu. Za tímto účelem úředník pro otázky základních práv:
 - a) posoudí, zda je stížnost přípustná;
 - b) zaeviduje přípustné stížnosti;
 - c) předá všechny zaevidované stížnosti výkonnému řediteli;
 - d) předá stížnosti týkající se odborníků účastnících se azylového podpůrného týmu domovskému členskému státu;

- e) informuje o stížnosti příslušný orgán nebo subjekt, do jejichž působnosti spadají základní práva v členském státě; a
 - f) zaeviduje a zajistí navazující opatření agentury nebo dotčeného členského státu.
5. Je-li stížnost přípustná, je stěžovatel v souladu s právem na řádnou správu vyrozuměn o tom, že stížnost byla zaevidována, že bylo zahájeno její posuzování a že odpověď lze očekávat, jakmile bude k dispozici. Pokud je stížnost postoupena vnitrostátnímu orgánu či subjektu, jsou stěžovateli poskytnuty kontaktní údaje tohoto orgánu či subjektu. Pokud je stížnost prohlášena za nepřípustnou, je stěžovatel informován o důvodech a jsou mu případně poskytnuty další možnosti, jak záležitost řešit. Každé rozhodnutí musí mít písemnou formu a obsahovat odůvodnění.
6. Je-li zaevidována stížnost na zaměstnance agentury, výkonný ředitel po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv zajistí vhodná následná opatření, v nutných případech včetně disciplinárních opatření. Výkonný ředitel podá úředníkovi pro otázky základních práv ve stanovené lhůtě zprávu o zjištěních a opatřeních, které agentura v návaznosti na stížnost přijala, včetně případných disciplinárních opatření.

7. V případě, že se stížnost týká otázek ochrany údajů, zapojí výkonný ředitel pověřence pro ochranu údajů agentury. Úředník pro otázky základních práv a pověřenec pro ochranu osobních údajů vypracují písemné memorandum o porozumění, v němž popíší rozdělení úkolů mezi nimi a způsob spolupráce v souvislosti s obdrženými stížnostmi.
8. V případě, že se stížnost týká odborníka členského státu, včetně dočasně přidělených národních odborníků, zajistí domovský členský stát vhodná následná opatření, včetně disciplinárních opatření, jsou-li nezbytná, nebo jiných opatření v souladu s vnitrostátním právem. Domovský členský stát podá úředníkovi pro otázky základních práv ve stanovené lhůtě a poté podle potřeby v pravidelných odstupech zprávu o zjištěních a o opatřeních přijatých v návaznosti na stížnost. Nepodá-li domovský členský stát žádnou zprávu, agentura danou záležitost dále sleduje.
9. Zjistí-li se, že odborník vyslaný členským státem, včetně dočasně přidělených národních odborníků, porušil základní práva nebo povinnosti vyplývající z mezinárodní ochrany, požádá výkonný ředitel příslušný členský stát, aby dotyčného odborníka nebo dočasně přiděleného národního odborníka z činnosti agentury neprodleně odvolal. Zjistí-li se, že odborník vyslaný agenturou porušil základní práva nebo povinnosti v oblasti mezinárodní ochrany, výkonný ředitel jej odvolá z činnosti agentury.

10. Úředník pro otázky základních práv podává výkonnému řediteli a správní radě zprávy o zjištěních a opatřeních, která agentura a dotčené členské státy v návaznosti na stížnost přijaly. Agentura zahrne informace o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností do své výroční zprávy o situaci v oblasti azylu v Unii uvedené v článku 69.
11. Agentura, včetně úředníka pro otázky základních práv, nakládá s veškerými osobními údaji ve stížnosti a zpracovává je v souladu s nařízením (EU) 2018/1725. Členské státy s veškerými osobními údaji ve stížnosti nakládají a zpracovávají je v souladu s nařízením (EU) 2016/679 nebo případně směrnicí (EU) 2016/680. Má se za to, že stěžovatel podáním stížnosti vyjadřuje souhlas s tím, aby agentura a úředník pro otázky základních zpráv zpracovali jeho osobní údaje ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2018/1725. Aby byly chráněny zájmy stěžovatelů, zachází úředník pro otázky základních práv se stížnostmi v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie důvěrně, nevzdá-li se stěžovatel výslovně svého práva na důvěrnost. Má se za to, že stěžovatelé, kteří se vzdají práva na důvěrnost, souhlasí s tím, aby úředník pro otázky základních práv nebo agentura v případě nutnosti sdělili jejich totožnost orgánům či subjektům příslušným ve vztahu k předmětu stížnosti.

Kapitola 9

Finanční ustanovení

Článek 52

Rozpočet

1. Pro každý rozpočtový rok, který odpovídá kalendářnímu roku, se vypracují odhady všech příjmů a výdajů agentury a zanesou se do jejího rozpočtu.
2. Rozpočet agentury musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.
3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, příjmy agentury zahrnují:
 - a) příspěvek Unie zanesený v souhrnném rozpočtu Unie;
 - b) finanční prostředky Unie v rámci nepřímého řízení nebo ve formě grantů ad hoc v souladu s finančními pravidly vztahujícími se na agenturu a ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;
 - c) jakékoli dobrovolné příspěvky od členských států;

- d) jakékoli příspěvky přidružených zemí;
 - e) poplatky za publikace a veškeré služby poskytované agenturou;
4. Výdaje agentury zahrnují platy zaměstnanců, správní náklady, náklady na infrastrukturu a provozní výdaje.

Článek 53

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a předá jej správní radě.
2. Správní rada na základě předběžného návrhu odhadu příjmů a výdajů uvedeného v odstavci 1 schválí návrh odhadu příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok.
3. Návrh odhadu příjmů a výdajů agentury uvedený v odstavci 2 se předkládá každoročně Komisi, Evropskému parlamentu a Radě do 31. ledna.

4. Komise předkládá odhad příjmů a výdajů rozpočtovému orgánu společně s návrhem souhrnného rozpočtu Unie.
5. Na základě odhadu příjmů a výdajů Komise zpracuje ty odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši příspěvku Unie, který má být poskytnut ze souhrnného rozpočtu, do návrhu tohoto souhrnného rozpočtu, který předloží rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.
6. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky na příspěvek Unie pro agenturu.
7. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst agentury.
8. Rozpočet agentury přijímá správní rada. Rozpočet agentury se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie. V případě potřeby se rozpočet agentury odpovídajícím způsobem upraví.
9. Na jakékoli stavební projekty, jež by mohly mít významný dopad na rozpočet agentury, se vztahuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/715.

Článek 54
Plnění rozpočtu

1. Rozpočet agentury plní výkonný ředitel.
2. Výkonný ředitel předkládá každoročně rozpočtovému orgánu veškeré informace týkající se výsledku hodnotících postupů.

Článek 55
Předkládání účetní závěrky a absolutorium

1. Do 1. března rozpočtového roku N + 1 předá účetní agentury účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku za rozpočtový rok N.
2. Agentura předá zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.

Účetní Komise předá předběžnou účetní závěrku agentury za rozpočtový rok N, konsolidovanou se závěrkou Komise, Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.

3. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce agentury za rozpočtový rok N podle článku 246 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046¹ vypracuje výkonný ředitel konečnou účetní závěrku agentury na vlastní odpovědnost a předloží ji správní radě k vyjádření.
4. Správní rada zaujme ke konečné účetní závěrce agentury za rozpočtový rok N stanovisko.
5. Do 1. července rozpočtového roku N + 1 předá výkonný ředitel konečnou účetní závěrku za rozpočtový rok N společně se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
6. Konečná účetní závěrka za rozpočtový rok N se nejpozději 15. listopadu roku N + 1 zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

7. Výkonný ředitel odpoví Účetnímu dvoru na jeho připomínky do 30. září rozpočtového roku N + 1. Zároveň zašle tuto odpověď správní radě.
8. Výkonný ředitel předloží v souladu s čl. 261 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro hladký průběh udílení absolutoria pro příslušný rozpočtový rok.
9. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem rozpočtového roku N + 2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rozpočtový rok N.

Článek 56

Finanční předpisy

1. Správní rada přijme po konzultaci s Komisí finanční předpisy vztahující se na agenturu. Tyto finanční předpisy musí být v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 kromě případů, kdy je výjimka z tohoto nařízení výslovně nezbytná pro zvláštní potřeby činnosti agentury a s předchozím souhlasem Komise.

2. Agentura může udělovat granty ve vztahu k plnění úkolů uvedených v článku 2 tohoto nařízení a využívat rámcových smluv v souladu s tímto nařízením nebo na základě pověření Komise podle čl. 62 odst. 1 písm. c) bodu iv) nařízení (EU, Euratom) 2018/1046. Použijí se příslušná ustanovení nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.

Kapitola 10

Obecná ustanovení

Článek 57

Ochrana základních práv a strategie pro oblast základních práv

1. Agentura při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení zaručuje ochranu základních práv v souladu s relevantním právem Unie, včetně Listiny, a relevantním mezinárodním právem, zejména Ženevskou úmluvou o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967.
2. Při uplatňování tohoto nařízení je brán prvotně ohled na nejlepší zájem dítěte.

3. Agentura na návrh úředníka pro otázky základních práv přijme a zavede strategii pro oblast základních práv s cílem zajistit dodržování základních práv při všech činnostech agentury.

Článek 58

Kodex chování

Agentura vypracuje, přijme a zavede kodex chování, který se vztahuje na všechny odborníky účastnící se azylových podpůrných týmů. Kodex chování stanoví postupy, jejichž cílem je zaručit dodržování zásad právního státu a základních práv, se zvláštním zaměřením na děti, nezletilé osoby bez doprovodu a jiné osoby ve zranitelném postavení.

Článek 59

Právní postavení

1. Agentura je agenturou Unie. Agentura má právní subjektivitu.
2. Agentura má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou jeho vnitrostátní právo přiznává právníkům osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.
3. Agentura je nezávislá, pokud jde o operativní a technické záležitosti.

4. Agenturu zastupuje její výkonný ředitel.
5. Agentura má sídlo na Maltě.

Článek 60
Zaměstnanci

1. Na zaměstnance agentury se vztahuje služební řád a pracovní řád a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie za účelem uplatňování služebního a pracovního řádu.
2. Správní rada přijme vhodná prováděcí pravidla k služebnímu a pracovnímu řádu v souladu s článkem 110 služebního řádu.
3. Agentura vykonává ve vztahu ke svým zaměstnancům pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování.
4. Agentura může využívat vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří v ní nejsou zaměstnáni. Správní rada přijme rozhodnutí, kterým stanoví pravidla pro vysílání národních odborníků do agentury.
5. Agentura může zaměstnávat pracovníky pro práci v terénu v členských státech.

Článek 61
Výsady a imunity

Na agenturu a její zaměstnance se vztahuje protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU.

Článek 62
Jazykový režim

1. Na agenturu se vztahuje nařízení Rady č. 1¹.
2. Aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá na základě článku 342 Smlouvy o fungování EU, vypracovávají se souhrnná výroční zpráva o činnosti agentury a její programový dokument podle článku 42 ve všech úředních jazycích orgánů Unie.
3. Překladatelské služby nezbytné pro činnost agentury zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 63
Transparentnost

1. Na dokumenty, které má agentura ve svém držení, se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

¹ Nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

2. Agentura může z vlastního podnětu poskytovat informace o otázkách spadajících do oblasti jejích úkolů. Agentura zveřejňuje souhrnnou výroční zprávu o činnosti agentury a zajišťuje, aby veřejnost a každá zúčastněná strana rychle obdržela objektivní, spolehlivé a snadno srozumitelné informace o činnosti agentury.
3. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme správní rada prováděcí pravidla pro uplatňování odstavců 1 a 2.
4. Každá fyzická či právnická osoba má právo písemně se obrátit na agenturu v kterémkoli z úředních jazyků orgánů Unie. Má právo obdržet odpověď ve stejném jazyce.
5. Proti rozhodnutím přijatým agenturou podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost evropskému veřejnému ochránci práv nebo žalobu k Soudnímu dvoru za podmínek stanovených v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

Článek 64
Boj proti podvodům

1. V zájmu boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním se na agenturu bez omezení vztahuje nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013. Agentura přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném OLAFem a přijme vhodné předpisy vztahující se na všechny zaměstnance agentury, a to za použití šablony stanovené v příloze uvedené dohody.
2. Účetní dvůr má pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od agentury obdrželi finanční prostředky Unie.
3. OLAF může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96¹ s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o udělení grantu nebo smlouvou financovanou agenturou.

¹ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí pracovní ujednání se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o udělení grantu agentury obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 65

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

1. Agentura uplatňuje bezpečnostní předpisy Komise stanovené v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443¹ a (EU, Euratom) 2015/444. Tyto předpisy se uplatní zejména na výměnu, zpracování a uchovávání utajovaných informací.
2. Agentura rovněž uplatňuje bezpečnostní zásady týkající se zpracování citlivých neutajovaných informací, jak jsou stanoveny v rozhodnutích (EU, Euratom) 2015/443 a (EU, Euratom) 2015/444 a jak je provádí Komise. Správní rada stanoví opatření pro uplatňování těchto bezpečnostních zásad.

¹ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

3. Utajení nebrání tomu, aby byly informace zpřístupněny Evropskému parlamentu. Předání informací a dokumentů Evropskému parlamentu podle tohoto nařízení a nakládání s nimi probíhá v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi platnými mezi Evropským parlamentem a Komisí.

Článek 66

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost agentury se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.
2. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené agenturou.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí agentura v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou újmu způsobenou jejími útvary nebo jejími zaměstnanci při výkonu jejich povinností.
4. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu újmy uvedené v odstavci 3.
5. Osobní odpovědnost zaměstnanců agentury vůči ní se řídí příslušnými ustanoveními služebního nebo pracovního řádu vztahujícími se na tyto zaměstnance.

Článek 67
Správní monitorování

Činnosti agentury podléhají šetřením evropského veřejného ochránce práv podle článku 228 Smlouvy o fungování EU.

Článek 68
Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná opatření související s umístěním agentury v členském státě, v němž má agentura své sídlo, zařízení, které má tento členský stát poskytnout, a zvláštní pravidla, která se v tomto členském státě vztahují na členy správní rady, zaměstnance agentury a jejich rodinné příslušníky, se stanoví v dohodě o sídle mezi agenturou a uvedeným členským státem. Dohoda o sídle se uzavře po schválení správní radou.
2. Členský stát, v němž má agentura své sídlo, zajistí agentuře podmínky nezbytné k jejímu řádnému fungování, včetně vícejazyčné evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.

Článek 69

Výroční zpráva o situaci v oblasti azylu v Unii

Agentura vypracovává výroční zprávu o situaci v oblasti azylu v Unii. Agentura předá tuto zprávu správní radě, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a výkonný ředitel ji prezentuje Evropskému parlamentu. Výroční zpráva o situaci v oblasti azylu v Unii se zveřejňuje.

Článek 70

Hodnocení a přezkum

1. Do třech měsíců po nahrazení nařízení (EU) č. 604/2013 podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích svého hodnocení, a to zda je třeba toto nařízení pozměnit, aby byly zajištěny soudržnost a vnitřní soulad právního rámce Unie, zejména pokud jde o ustanovení o monitorovacím mechanismu uvedeném v článku 14, a případně předloží nezbytné návrhy na změnu tohoto nařízení.

2. Do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každých pět let zadá Komise nezávislé externí hodnocení, v němž se posoudí zejména výkonnost agentury ve vztahu k jejím cílům, mandátu a úkolům. Toto hodnocení posoudí vliv agentury na praktickou spolupráci v otázkách azylu a na usnadnění provádění společného evropského azylového systému. Při hodnocení se patřičně zohlední pokrok, jehož bylo dosaženo v rámci mandátu agentury, a mimo jiné se posoudí, zda jsou pro zajištění účinné solidarity a sdílení odpovědnosti se členskými státy, které jsou vystaveny mimořádnému tlaku, nezbytná dodatečná opatření.

Hodnocení uvedené v prvním pododstavci se zejména zabývá případnou potřebou upravit mandát agentury a finančními dopady jakékoli takové úpravy. Posuzuje rovněž vhodnost řídicí struktury pro plnění úkolů agentury. Hodnocení bere v úvahu hlediska zúčastněných subjektů jak na úrovni Unie, tak na úrovni jednotlivých členských států.

3. Zprávu, jež je výsledkem hodnocení uvedeného v odstavci 2, zašle Komise společně se svými závěry ohledně této zprávy Evropskému parlamentu, Radě a správní radě.
4. Při každém druhém hodnocení uvedeném v odstavci 2 Komise posoudí, zda je pokračování agentury z hlediska jejích cílů, mandátu a úkolů opodstatněné, a může navrhnout, aby bylo toto nařízení odpovídajícím způsobem změněno nebo zrušeno.

Článek 71
Přechodná ustanovení

Agentura je nástupkyní EASO, pokud jde o veškeré vlastnictví, dohody, právní závazky, pracovní smlouvy, finanční závazky a odpovědnost. Tímto nařízením nejsou zejména dotčena práva a povinnosti zaměstnanců EASO, pokračování jejichž kariéry musí být zajištěno ve všech ohledech.

Článek 72
Nahrazení a zrušení

Nařízení (EU) č. 439/2010 se nahrazuje, pokud jde o členské státy vázané tímto nařízením. Nařízení (EU) č. 439/2010 se proto zrušuje.

Pokud jde o členské státy vázané tímto nařízením, považují se odkazy na zrušené nařízení za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 73
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. q), článku 14 a čl. 15 odst. 1, 2 a 3 se použijí ode dne 31. prosince 2023 a ustanovení čl. 15 odst. 4 až 8 a článku 22 se použijí ode dne nahrazení nařízení (EU) č. 604/2013, avšak nebude-li uvedené nařízení nahrazeno přede dnem 31. prosince 2023, použijí se uvedená ustanovení ode dne 31. prosince 2023.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne ...,

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

POČET ODBORNÍKŮ, KTEŘÍ MAJÍ BÝT POSKYTNUTI REZERVNÍ SKUPINĚ PRO
OTÁZKY AZYLU, UVEDENÉ V ČL. 19 ODS. 6

Belgie	15
Bulharsko	8
Česko	8
Německo	86
Estonsko	6
Řecko	25
Španělsko	46
Francie	80
Chorvatsko	5
Itálie	40
Kypr	3
Lotyšsko	5

Litva	6
Lucembursko	4
Maďarsko	10
Malta	4
Nizozemsko	24
Rakousko	15
Polsko	40
Portugalsko	7
Rumunsko	20
Slovinsko	5
Slovensko	10
Finsko	9
Švédsko	19
Celkem	500/500

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (EU) č. 439/2010	Toto nařízení
Článek 1	Čl. 1 odst. 1 a 2
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 1 písm. i)
Čl. 2 odst. 3	-
Čl. 2 odst. 4	Čl. 1 odst. 3
Čl. 2 odst. 5	Čl. 4 odst. 3
Čl. 2 odst. 6	-
-	Čl. 2 odst. 1, s výjimkou písmen a), e), i), k), l), r) a s)
-	Čl. 2 odst. 2
-	Článek 3
Článek 3	Čl. 4 odst. 4
-	Čl. 4 odst. 1, 2 a 5
Čl. 4 písm. a) až d)	Čl. 2 odst. 1 písm. e) a článek 9
Čl. 4 písm. e)	Čl. 11 odst. 1
Článek 5	Čl. 2 odst. 1 písm. k)
Článek 6	Článek 8
Čl. 7 první pododstavec	Čl. 2 odst. 1 písm. r)

Nařízení (EU) č. 439/2010	Toto nařízení
Čl. 7 druhý pododstavec	Čl. 2 odst. 1 písm. s) a čl. 35 odst. 3
Čl. 7 třetí pododstavec	Čl. 35 odst. 2
-	Článek 7
-	Článek 10
-	Čl. 11 odst. 2 až 5
-	Článek 12
-	Čl. 13 odst. 4, 5 a 6
-	Článek 14
-	Článek 15
Článek 8	Čl. 16 odst. 1 písm. b)
Článek 9	Článek 5
Článek 10	Článek 16
Článek 11	Článek 6
Čl. 12 odst. 1	Článek 69
Čl. 12 odst. 2	Čl. 13 odst. 1, 2 a 3
Čl. 13 odst. 1	Čl. 16 odst. 1 písm. b) a čl. 17 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 16 odst. 2 větě
Článek 14	Čl. 16 odst. 2 písm. e) a i)
-	Čl. 16 odst. 1, s výjimkou písmene b)

Nařízení (EU) č. 439/2010	Toto nařízení
-	Čl. 16 odst. 2, s výjimkou písmen e) a i)
-	Čl. 16 odst. 3 a 4
-	Čl. 17 odst. 2 až 5
Článek 15	Čl. 2 odst. 1 písm. l) a čl. 19 odst. 2, 3 a 5
Článek 16	Čl. 19 odst. 1, 2 a 3
-	Čl. 19 odst. 4, 6, 7 a 8
Článek 17	Článek 20
Článek 18	Článek 18
Článek 19	Článek 24
Článek 20	Článek 25
Článek 21	Článek 26
-	Článek 21
-	Článek 22
-	Článek 23
Článek 22	Článek 27
Článek 23	Článek 28
-	Článek 23
-	Článek 29
-	Čl. 30 odst. 2 až 6

Nařízení (EU) č. 439/2010	Toto nařízení
-	Článek 31
-	Článek 32
Článek 24	Článek 39
Článek 25	Článek 40
Článek 26	Článek 43
Článek 27	Článek 44
Článek 28	Článek 44
Článek 29	Článek 41
Článek 30	Článek 46
Článek 31	Článek 47
-	Článek 48
-	Článek 49
-	Článek 51
Článek 32	-
Článek 33	Článek 52
Článek 34	Článek 53
Článek 35	Článek 54
Článek 36	Článek 55
Článek 37	Čl. 56 odst. 1
-	Čl. 56 odst. 2
-	Článek 57

Nařízení (EU) č. 439/2010	Toto nařízení
-	Článek 58
Článek 38	Článek 60
Článek 39	Článek 61
Článek 40	Článek 59
Článek 41	Článek 62
Čl. 42 odst. 1 až 3	Čl. 63 odst. 1 až 4
Čl. 42 odst. 4	Čl. 30 odst. 1
Článek 43	Článek 65
Článek 44	Článek 64
Článek 45	Článek 66
Článek 46	Článek 70
Článek 47	Článek 67
Článek 48	Článek 33
Čl. 49 odst. 1	Článek 34
Čl. 49 odst. 2	Čl. 35 odst. 1

Nařízení (EU) č. 439/2010	Toto nařízení
-	Čl. 35 odst. 4, 5 a 6
Čl. 50 první pododstavec	Článek 38
Čl. 50 druhý pododstavec	-
Článek 51	Článek 50
Článek 52	Článek 37
Článek 53	Článek 68
-	Článek 67
Článek 54	-
-	Článek 71
-	Článek 72
Článek 55	Článek 73